APOSTOLATSKI CENTAR "SAV-TVOJ"

Ljubav i žrtva br. 13

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU, DJETETU ISUSU I SVETOJ OBITELJI

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **"Ljubav i žrtva" br. 13**

Naslov: **"Pobožnost Božićnom Otajstvu, Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji"**

Uredio: p. Miljenko Sušac s.m.m.- misionar montfortanac

Izdavač: Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62, Zagreb

Priprema i tisak: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Naklada: 2 000 primjeraka

ISBN 953-6471-41-8

Narudžbe na adresu:
Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 01/ 23 71 822

Na istoj adresi može se nabaviti slika 35x25 cm Milosrdnog Praškog

LJUBAV I ŽRTVA
br. 13

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU, DJETETU ISUSU I SVETOJ OBITELJI

Zagreb, 2002.

POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU, DJETETU ISUSU I SVETOJ OBITELJI

PREDGOVOR

Apostolatski centar "Sav Tvoj" nastavlja izdavati pobožnosti na čast pojedinih otajstava naše vjere. Božić je svetkovina koju hrvatski katolički puk na posebno dubok i radostan način doživljava i slavi. Božićno vrijeme je povlašteno i za pobožnost Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji, ali ne jedino. U katoličkoj tradiciji molitve na čast ovih otajstava možemo moliti tokom cijele liturgijske godine. U svim obiteljskim potrebama možemo se uvijek utjecati Svetoj Obitelji. Više godina i sa više evropskih jezika prikupljali smo materijale sabrane u ovoj knjižici pa ne donosimo citate svih molitvenika i knjižica u kojima smo pronašli molitve kako ne bismo time nepotrebno opteretili čitatelje. Napominjemo da su razni svetački tekstovi koji se nalaze pod naslovom "Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa" u nakanama autora bili poezija. Budući da je teško prevoditi poeziju a da se ne izgubi smisao mi smo te tekstove preveli doslovno i dobili molitve ili molitvene nagovore. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje duhovnih plodova u hrvatskom narodu na veću slavu Božju.

Pater Miljenko Sušac s.m.m. - misionar montfortanac

1. POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU I DJETETU ISUSU

1.1. Božićna devetnica

sv. Alfons Marija Liguori

(Sv. Alfons je ovu devetnicu zamislio kao pripravu za slavljenje Božića. Molitva devetnice počinje 16. prosinca)

Prvi dan: O LJUBAVI BOŽJOJ DA JE POSTAO ČOVJEKOM

Promatraj beskrajnu ljubav koju nam je Bog iskazao kad je postao čovjekom kako bi nam zadobio vječno spasenje. Adam, naš prvi otac je sagriješio i pobunio se protiv Boga te je bio izagnan iz Raja i osuđen na smrt skupa s nama, njegovim potomstvom. Ali, evo, Sin Božji, videći izgubljena čovjeka da bi ga oslobodio od smrti prikaza sebe postajući čovjekom i odluči da će za njega umrijeti na Križu. Ali Sine, kao da mu je tada govorio Otac, promisli, jer ćeš na zemlji morati voditi ponizan i mučan život. Morat ćeš se roditi u hladnoj štali, biti položen u životinjske jasle. Morat ćeš bježati u Egipat da bi izbjegao Herodovim rukama. Po povratku iz Egipta živjet ćeš kao zanatlija u siromašnoj radionici, ponizan i prezren. Konačno, u muci ćeš od boli izdahnuti na Križu, postiđen i napušten od svih. A Sin kao da odgovara Ocu: "Ništa zato, svime sam zadovoljna samo da spasim čovjeka.

Kako bi bilo da neki princ, videći mrtvoga crva iz samilosti prema njenu želi postati crv i oprati ga u svojoj krvi, umrijeti za njega da bi mu dao život? Više od toga je za mene učinila Vječna Riječ, koja, budući da je Bog,

htjela postati crv kao mi, umrijeti za nas da bi nam povratila izgubljeni život u Božanskoj milosti. Sin Božji, videći da ni po tolikom darovima koje nam je dao ne može zadobiti našu ljubav, šta je učinio? Postao čovjekom i dao nam sama sebe. Čovjek, preziruć Boga, kaže sv. Fulgencije, udaljio se od njega, ali Bog, ljubeći čovjeka došao je s Neba kako bi ga pronašao. A zašto je došao? Došao je da bi čovjek spoznao koliko ga Bog ljubi i da barem tako, iz zahvalnosti uzljubi Boga. I životinje koje idu za nama postanu drage, a mi zašto smo tako nezahvalni s Bogom koji silazi s Neba na zemlju kako bi ga ljudi uzljubili?

Jednom je neki svećenik moleći i izgovarajući riječi u Misi "I Riječ je tijelom postala" primijetio da neki čovjek nije učinio ni najmanji znak poštovanja te je vidio kako ga đavao udari i prekori riječima: "Ah, nezahvalniče, da je Bog toliko učinio za mene koliko je učinio za tebe, bio bih stalno prignut licem do zemlje zahvaljujući Mu".

Molitva: O veliki Sine Božji, postao si čovjekom da bi te ljudi uzljubili. Ah, gdje je ljubav ljudi? Ti si dao krv i život za spasenje naših duša, a zašto smo mi tako nezahvalni pa umjesto da te ljubimo, preziremo te nezahvalni. Moj Gospodine, ja sam bio jedan od onih koji su te više vrijeđali, ali tvoja muka je moja nada. Iz ljubavi po kojoj si postao čovjekom i umro na Križu, oprosti mi sve grijehe kojima sam te povrijedio. Ljubim te, utjelovljena Riječi, ljubim te moj Bože, ljubim te beskrajna dobroto i kajem se za sve grijehe, htio bih od boli kajanja umrijeti. Isuse, udijeli mi svoju ljubav da više ne živim nezahvalan prema tebi koji si mi toliku ljubav iskazao. Želim te zauvi-

jek ljubiti. Udijeli mi svetu ustrajnost. O Marijo, Majko Božja i majko moja isprosi mi od tvoga Sina milost da ga uvijek ljubim sve do smrti!

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Drugi dan: O BOŽJOJ LJUBAVI KAD SE RODIO KAO DIJETE

Sin Božji koji je iz ljubavi došao k nama mogao je postati čovjekom pojavljujući se u odrasloj dobi, kao što se pojavio Adam kad je bio stvoren, ali jer djeca znaju privući više ljubavi onih koji ih gledaju, i on se htio na zemlji pojaviti kao dijete. Kao najsiromašnije i najprezrenije dijete. Sv. Petar Krizolog piše: Tako se htio roditi naš Bog jer je htio da na taj način bude ljubljen. Još je prorok Izaija prorekao da se Sin Božji treba roditi kao dijete i tako se nama potpuno dati iz ljubavi koju nam je posvjedočio: Dijete nam se rodilo, sin nam je darovan (Iz 9,6).

Ah moj Isuse, moj najveći i istinski Bože, što te je s Neba privuklo da se rodiš u štalici ako ne ljubav koju imaš prema ljudima. Tko te je iz krila Očeva vodio i položio u jaslice? Tko te je od kraljevanja iznad zvijezda položio da počivaš na slami? Tko te između anđeoskih korova doveo da boraviš između dviju životinja? Ti koji svetim plamenom raspaljuješ Serafine sad se treseš od hladnoće u jednoj štali. Ti koji pokrećeš nebesa i sunce sada da bi se pomaknuo trebaš nekoga tko će te primiti u naručje. Tebi koji proviđaš hranu ljudima i životinjama sad je potrebno malo mlijeka da te uzdrži u životu. Tebe koji si radost Neba sada čujem kako plačeš i udišeš. Kaži mi tko te je do tih bijeda doveo. Što učini, učini ljubav kaže sv.

Bernard; učinila je to ljubav koju imaš za ljude.

Molitva: O, drago moje Dijete kaži mi što si došao raditi na ovoj zemlji, što tražiš ? Ah, shvaćam, došao si umrijeti za mene da bi me oslobodio Pakla. Došao si tražiti mene, izgubljenu ovcu da više ne bježim nego da te ljubim. O moj Isuse, moje blago, živote moj, ljubavi moja i sve moje, ako tebe ne ljubim koga da ljubim? Gdje mogu pronaći oca, prijatelja, zaručnika ljupkijeg od tebe koji bi me više ljubio? Ljubim te, dragi moj Bože, ljubim te jedino moje dobro. Žao mi je što sam bio toliko godina u svijetu a nisam te ljubio, naprotiv, vrijeđao sam te i prezirao. Oprosti mi, ljubljeni moj Otkupitelju, daj da se pokajem za takvo svoje ponašanje. Kajem se svom dušom. Oprosti mi i udijeli mi milost da se više ne odijelim od tebe i da te ljubim cijelog preostalog života. Ljubavi moja, sav se tebi predajem, primi me, ne odbij me iako to zaslužujem. Marijo, ti si moja odvjetnica, ti ćeš mi svojim molitvama zadobiti sve što želim od tvoga Sina; moli ga da mi oprosti i da mi podari svetu ustrajnost sve do smrti.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

***Treći dan:** O ISUSOVU SIROMAŠNOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA*

Bog je predvidio da u vremenu kad se ima roditi njegov Sin na zemlji iziđe naredba careva da se izvrši popis pučanstva. Svatko je morao da se upiše u mjesto svoga porijekla. Budući da je Josip sa svojom zaručnicom morao u Betlehem da se upiše, dođe vrijeme, Mariji da rodi. Nije bila prihvaćena u kuću, a ni u prenoćištu za

siromahe te je bila je primorana tu noć provesti u štali i u njoj poroditi nebeskoga Kralja. Da se Isus rodio u Nazaretu, istina bio bi se rodio kao siromah ali bi barem imao suhu sobicu malo vatre, tople povoje i ugodniju kolijevku.

Ali ne, On se htio roditi u onoj hladnoj štali, bez ogrijeva, htio je da mu jasle budu kolijevkom, da mu malo grube slame posluži za krevetić, a sve to kako bi više trpio. Uđimo dakle u Betlehemsku štalicu, ali uđimo s vjerom. Ako uđemo bez vjere, vidjeti ćemo samo jedno siromašno dijete koje pobuđuje samilost, diviti se njegovoj ljepoti, dijete koje plače zbog hladnoće i neudobne slame koja ga probada. Ali ako uđemo s vjerom, vidjet ćemo da je to dijete Sin Božji koji je iz ljubavi prema nama došao na zemlju, i toliko trpi da bi zadovoljio za naše grijehe. Pa kako je moguće ne zahvaliti Mu i ne ljubiti Ga?

Molitva: O slatko moje Dijete, kako sam, znajući koliko si trpio za mene, mogao biti tako nezahvalan i tako te povrijediti? Te tvoje suzice kojima plačeš, to siromaštvo koje si izabrao iz ljubavi prema meni potiču me na nadu u oproštenje grijeha kojima sam te povrijedio. Kajem se moj Isuse, za svaki put kad sam ti okrenuo leđa i ljubim te više od svega. Bože moj i sve moje! Od sada pa nadalje ti ćeš biti moje jedino blago i jedino dobro. Kažem ti sa sv. Ignacijem Loyolskim: "Daj mi tvoju ljubav, daj mi tvoju milost i dovoljno sam bogat." Ništa drugo ne želim, niti tražim, samo ti si dovoljan, Isuse moj, živote moj i ljubavi moja.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Četvrti dan: O ISUSOVU PONIZNOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA

Svi znaci koje je anđeo dao pastirima po kojima će pronaći rođenog Spasitelja odražavali su poniznost. I neka vam ovo bude za znak: Naći ćete Djetešce povijeno u pelene gdje leži u jaslama (Lk 2,12). To je znak, reče anđeo, po kome ćete pronaći novorođenog Mesiju, povijen leži u životinjskim jaslicama u jednoj štali. Tako se htio roditi kralj Neba, Sin Božji kad je došao uništiti oholost koja je bila uzrokom propasti čovjeka.

Još su proroci navijestili da će s našim Otkupiteljem postupati kao s najbjednijim čovjekom na zemlji, nasićenim pogrdama. Koliko je prezira pretrpio Isus od ljudi na zemlji! Držali su ga izjelicom i pijanicom, vračem, bogohulnikom, krivovjernikom. Koliko li je pretrpio patnje za vrijeme svoje muke, napušten od učenika; jedan od njih ga je prodao za trideset denara, drugi je zanijekao da ga je poznavao, vođen je vezan ulicama, bičevan kao rob, smatran luđakom, ismijavanim kraljem, pljuvali su mu u lice i konačno je umro prikovan na križ između dvojice razbojnika kao najgori zločinac na zemlji. Dakle, kaže sv. Bernard, s najplemenitijim postupali su kao s najbjednijim. Jedan drugi svetac veli: " Koliko je bjedniji toliko mi je draži, koliko mi izgledaš slabiji, prezreniji toliko si mi draži i ljubezniji, moj Otkupitelju".

Molitva: O, moj slatki Spasitelju, koji si toliko prezira zagrlio meni za ljubav, ja nisam mogao podnijeti jednu riječ uvrede a da nisam odmah mislio osvetiti se, ja koji sam toliko puta zaslužio da budem mučen od đavola u

Paklu. Stidim se pojaviti pred tobom ja grešnik i oholica. Gospodine, ne odagnaj me od svoga lica iako to zaslužujem. Rekao si da ne znaš prezreti srce koje se kaje i ponizuje. Kajem se za sve uvrede koje sam ti nanio. Oprosti mi, moj Isuse, ne želim te više vrijeđati. Ti si meni za ljubav toliko uvreda pretrpio, ja tebi za ljubav želim trpjeti sve uvrede koje će doći u životu. Ljubim te, moj prezreni Isuse, za mene prezreni, ljubim te više od svega drugoga. Pomozi mi da te uvijek ljubim i da sve za tebe podnosim. O Marijo, preporuči me tvome Sinu i moli Isusa za mene.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Peti dan: O ISUSOVU PROGONJENOM ŽIVOTU OD SAMOG ROĐENJA

Isus Krist je mogao spasiti čovjeka bez trpljenja i smrti, ali nije htio. Da bi nam pokazao koliko nas ljubi izabrao je progonjeni život. Zato ga prorok Izaija i naziva čovjekom boli jer je Isusov život trebao biti prepun boli. Njegova muka nije počela pred smrt nego od početka njegova života. Čim se rodio bio je položen u štalu gdje je sve za Isusa bilo mučno. Njegov vid je trpio jer je vidio samo grubi i prljavi zid štale. Njuh je trpio od izmeta životinja koje su tamo bile. Dodir je trpio jer ga je bola slama na kojoj je ležao. Malo nakon rođenja je morao bježati u Egipat gdje je više godina svoga djetinjstva živio siromašan i prezren. Malo se razlikovao i život u Nazaretu i eto ga na kraju života u Jeruzalemu gdje će umrijeti na križu u tolikom mukama.

Čitav Isusov život je bio trajno trpljenje, štoviše dvostruko trpljenje jer je imao pred očima sve muke koje će morati podnijeti sve do smrti. Sestra Marija Magdalena Orsini jednog dana žaleći se pred raspelom reče: "Moj Gospodine ti si tri sata bio pribijen na križ, a ja godinama trpim ovu muku". A Isus joj odgovori: "Ah, neznalico, što to govoriš? Ja sam još od majčine utrobe trpio sve muke mog života i smrti". Isusa nisu toliko žalostile vlastite muke i trpljenja jer ih je On svojevoljno podnosio, koliko su ga žalostili naši grijesi i naša nezahvalnost prema njegovoj ljubavi. Sestra Margerita od Cortone nije prestajala oplakivati grijehe kojima je uvrijedila Boga te joj jednoga dana ispovjednik reče: " Margerita prestani plakati jer ti je Bog već oprostio". A ona mu odgovori: "Ah, oče, kako da prestanem plakati znajući da sam cijeli života Isusa žalostila svojim grijesima".

Molitva: Isuse, draga moja ljubavi, moji grijesi su te žalostili cijeli tvoj život. Ah, moj Isuse, kaži mi što moram činiti da mi oprostiš jer to želim učiniti. Kajem se, o najveće dobro, za sve grijehe kojima sam te uvrijedio. Kajem se i ljubim te više od sebe samoga. Osjećam u sebi veliku želju da te ljubim, ti mi daješ tu želju, daj mi snage da te toliko ljubim. Pravedno je da te ljubim toliko koliko sam te vrijeđao. Prisjećaj me uvijek na tvoju ljubav da moja duša uvijek gori za tebe iz ljubavi, da na tebe uvijek misli, tebe želi i nastoji ti se dopasti. O, Bože ljubavi, ja koji sam nekada bio robom Pakla sada se potpuno tebi predajem. Primi me iz samilosti i veži me svojom ljubavlju. Moj Isuse, od sada pa nadalje želim živjeti uvi-

jek te ljubeći i ljubeći te želim umrijeti. O Marijo, Majko i nado moja, pomozi mi da ljubim tvoga i moga dragog Boga, za tu te milost molim i od tebe se nadam zadobiti je.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Šesti dan: O MILOSRĐU BOGA KOJI JE S NEBA SIŠAO NA ZEMLJU DA BI NAS SPASIO

Sv. Pavao kaže: Ali kad se očitova dobrota Boga našega Spasitelja i njegova ljubav prema ljudima. (Tit 3.4). Kad se pojavio Sin Božji na zemlji tada se dakle očitovala Božja dobrota prema nama. Sv. Berand piše da je prije bila očitovana moć Božja u stvaranju svijeta, mudrost u uzdržavanju, ali Božje milosrđe se najviše očitovalo kad je Sin Božji postao čovjekom da bi svojom mukom i smrću otkupio izgubljene ljude. Koje bi nam veće milosrđe mogao iskazati Sin Božji kad je već uzeo na sebe patnje koje smo mi zaslužili?! Evo, rođen je kao slabo djetešce povijen u jaslicama. Sam se ne može ni kretati, ni hraniti Marija mu treba dati mlijeka da bi preživio. Evo ga zatim pred Pilatom vezana za stup, ne može se odvezati. Tu je bičevan od glave do pete. Evo ga na putu za Kalvariju kako nosi križ i više puta pada i na kraju evo ga pribijena na sramotno drvo križa gdje će završiti svoj život u mukama.

Isus Krist je svojom ljubavlju htio zadobiti ljubav naših srdaca i zato nije htio poslati nekog anđela da nas otkupi, nego je htio On sam doći da nas spasi. Da nas je anđeo otkupio, čovjek bi trebao podijeliti svoje srce ljubeći Boga kao Stvoritelja, a anđela kao otkupitelja, ali Bog koji hoće cijelo ljudsko srce, budući da je bio Stvoritelj htio je

postati i Otkupitelj čovjeka.

Molitva: O, dragi moj Otkupitelju, gdje bi ja bio sada da me Ti nisi s toliko strpljenja podnosio, da si dopustio da umrem dok sam bio u grijehu? Budući da si me do sada čekao, moj Isuse, brzo mi oprosti prije nego me smrt zadesi opterećena tolikim krivnjama kojima sam te uvrijedio. Kajem se, o najveće dobro, da sam te tako uvrijedio, htio bih umrijeti od kajanja. Ti ne možeš ostaviti dušu koja te traži. Ako sam te u prošlosti ostavio, sada te tražim i ljubim. Da, moj Bože, ljubim te više od svega, ljubim te više od sebe samoga. Pomozi mi, Gospodine, da te sve više ljubim u životu koji mi preostaje. Ne tražim drugo, tome se nadam. Marijo, Majko moja, moli za mene. Ako se Ti moliš za mene siguran sam da ću zadobiti milost.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

***Sedmi dan:** O PUTOVANJU DJETETA ISUSA U EGIPAT*

Sin Božji je s Neba, došao da bi spasio ljude, ali čim se rodio ljudi su ga počeli na smrt progoniti. Herod, bojeći se da će mu ovo dijete oduzeti kraljevstvo planirao je ubiti Ga. Sv. Josip je u snu obaviješten da uzme Isusa i njegovu Majku i bježi u Egipat. Josip obavijesti Mariju i spremno posluša, uze nešto alata od svoga zanata koji će mu poslužiti da bi radio i preživio u Egiptu sa svojom siromašnom obitelji. Marija uzima siromašni zavežljaj rublja koji će poslužiti novorođenom svetom Djetetu zatim se približava kolijevci i u suzama govori svome Sinu koji spava: "O moj Sine i Bože, ti si došao s Neba kako bi spasio ljude, a oni čim si se rodio traže da te ubiju". Uzme

dijete sa suzama i te iste noći sa sv. Josipom pođe na put.

Promatrajmo koliko su trpjeli sveti hodočasnici na tako dugom putu i bez ikakve udobnosti. Dijete još nije moglo hodati te su ga naizmjenično morali nositi u naručju Marija i Josip. Na putu za Egipat pustinjska zemlja na otvorenom im je bila jedini ležaj noću. Djetešce je plakalo zbog hladnoće a Marija i Josip iz samilosti. A tko ne bi plakao videći Sina Božjeg, siromašnog progonjenog kako bježi lutajući po zemlji da ne bude ubijen od svojih neprijatelja.

Molitva: O, drago moje Dijete, plačeš i to s pravom jer si tako progonjen od ljudi koje toliko ljubiš. O, moj Bože, kojega sam i ja svojim grijesima progonio, znaj da te sada ljubim više do sebe samoga i nemam veće muke od prisjećanja da sam prezirao tebe, najveće dobro. Oprosti mi, moj Isuse, i dopusti mi da te nosim u mom srcu cijelog puta mog života koji mi preostaje te da mogu s tobom ući u vječnost. Toliko puta sam te odagnao iz moje duše vrijeđajući te, ali sad te ljubim više od svega i kajem se što sam te uvrijedio. Ljubljeni moj Gospodine, ne želim te više ostaviti, a ti mi daj snage da se oduprem napastima, ne dopusti da se od tebe više odvojim, daj da radije umrem nego da ponovno izgubim tvoju milost. O Marijo, nado moja, daj da uvijek živim i umrem ljubeći Boga.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Osmi dan:* *O BORAVKU DJETETA ISUSA U EGIPTU I NAZARETU

Naš Otkupitelj je proveo svoje djetinjstvo u Egiptu

tijekom 7 godina živeći siromašno i prezreno. Tu su Marija i Josip bili nepoznati te nisu imali ni prijatelja ni poznanika. Obitelj se jedva uzdržavala od rada svojih ruku. Siromašna je bila njihova kuća, njihov krevet, njihova prehrana. U toj kućici Marija je hranila dijete na svojim grudima zatim rukom. Uzimala je iz zdjelice komadiće kruha natopljena vodom stavljala ih u sveta Sinova usta. U toj kućici je Marija sašila prvi haljinicu Isusu i dijete je nesigurnim korakom prohodalo i više puta padalo kao i sva druga djeca. Tu je ono počelo tepajući izgovarati svoje prve riječi. O, kojeg li čuda na što se sveo Bog nama za ljubav! Bog da drhti, da pada hodajući, da zamuckujući progovara!

Sličan siromašan i umrtvljen život je provodio Isus i kad se vratio iz Egipta u Nazaret. Tu je On sve do dobi od trideset godina radio kao radnik u radionici slušajući Josipa i Mariju: I bijaše im poslušan (Lk 2, 51). Isus je odlazio po vodu, otvarao i zatvarao radionicu, meo kuću, skupljao otpatke drveta za ogrjev, trudio se cijeli dan pomoći Josipu u njegovu poslu. O, kojeg li čuda! Bog da služi kao radnik, Bog da mete kuću, Bog koji je jednim činom stvorio svijet i koji kada zaželi sve može uništiti da obrađuje drvo. Ah, samo misao na ovo bi nas morala upaliti ljubavlju. A kako je tek slatko promatrati pobožnost kojom je Isus molio, njegovo strpljenje u radu , spremnost slušanja, umjerenost u prehrani, blagost i ljupkost u razgovorima. Svaka njegova riječ i svako djelo bilo je tako sveto da je sve očaravalo, a pogotovu Mariju i Josipa koji su ga uvijek promatrali.

Molitva: O Isuse Spasitelju, kad mislim da si ti, moj Bog, toliko godina iz ljubavi prema meni živio skriveno i prezreno u siromašnoj kućici, kako bih ja mogao žuditi za užicima, častima, svjetovnim bogatstvima. Odričem se svega i želim biti tvoj drug na ovoj zemlji, siromašan kao Ti, umrtvljen kao Ti, prezren kao Ti; tako se nadam da ću moći jednoga dana uživati tvoje društvo u Raju. Kakva kraljevstva, kakva blaga, Ti si Isuse jedino moje dobro. Beskrajno mi je žao što sam te u prošlosti vrijeđao i odbacio tvoje prijateljstvo kako bi ugodio svojim hirovima. Kajem se iz svega srca. Ubuduće ću radije tisuću puta izgubiti život nego li tvoju milost. Bože moj, ne želim te više uvrijediti nego te želim uvijek ljubiti. Pomozi mi da budem vjeran do smrti. Marijo, ti si utočište grešnika, ti si moja nada.

Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa str. 20.

Deveti dan: O ISUSOVOM ROĐENJU U ŠTALICI U BETLEHEMU

Budući da je bila izdana zapovijed rimskog cara Augusta da se svatko ide upisati na popis u mjesto rođenja, Josip sa svojom ženom Marijom pođe u Betlehem. O Bože, koliko je trpjela Presveta Djevica tokom ovog putovanja koje je trajalo 4 dana po planinskim putovima zimi uz vjetar, hladnoću i kišu. Kad su došli na odredište dođe Mariji vrijeme za porod. Josip poče tražiti u mjestu neku kuću gdje bi Marija mogla roditi, ali budući da su bili siromašni bili su odbijeni od svih, udaljeni iz prenoćišta gdje su drugi siromasi bili primljeni. Tada izidoše iz grada i

nadoše neku štalicu gdje uđe Marija. A Josip joj reče: "Ženo moja kako možeš boraviti ovdje ove noći u tako vlažnom i hladnom mjestu i ovdje se poroditi, zar ne vidiš da je to štala za životinje"?

Marija mu odgovori: " O moj Josipe, istina je i da je ova štala kraljevska palača u kojoj želi biti rođen Sin Božji". Evo, već je došlo vrijeme poroda. Djevica Marija u ekstazi, na koljenima u molitvi vidje štalicu svu obasjanu velikim svjetlom, spusti pogled prema zemlji i vidi već je rođen Sin Božji, nježno Djetešce na zemlji, trese se od hladnoće i plače. Ona mu se prvo klanja kao svome Bogu a zatim ga uzima u naručje i povije siromašnim pelenama koje je sobom imala, i tako povijena položi ga u jaslama na slamu. Eto, kako se htio roditi Sin Vječnoga Oca iz ljubavi prema nama. Sv. Marija Magdalena Paciška kaže da duše zaljubljene u Isuse Krista stoje pored nogu svetog Djeteta i čine ono što su učinile životinje u štalici u Betlehemu koje su ga svojim dahom grijale, tako duše trebaju grijati Isusa uzdasima svoje ljubavi.

Molitva: Ljubljeno moje Djetešce, ne bih se usudio biti do tvojih nogu da ne znam da me ti pozivaš da ti pridem. Ja sam svojim grijesima uzrokovao tvoje suze u štalici u Betlehemu. A Ti kad si već došao na zemlju da oprostiš raskajanim grešnicima, oprosti i meni koji se jako kajem što sam povrijedio tebe, moga Boga i Spasitelja koji si tako dobar i toliko me ljubiš. Ti ove noći daješ velike milosti tolikim dušama, utješi i moju dušu. Milost koju tražim je da te od sada ljubim svim srcem; zapali me svojom svetom ljubavlju. Ljubim te, Bože moj koji si zbog

mene postao Djetetom. Ne dopusti da te ostavim. O Marijo, Majko moja, ti sve možeš svojim molitvama, ne tražim drugo do li da ti moliš za mene.

LITANIJE U ČAST BOŽANSKOG DJETETA ISUSA

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože,
smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta,
Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti, Bože,
smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
smiluj nam se.
Djetešce Isuse, pravi Bože.
Djetešce Isuse, Sine
Oca vječnoga,
Djetešce Isuse,
Riječi tijelom postala,
Djetešce Isuse, Oče vječnosti,
Djetešce Isuse, željo naroda,
Djetešce Isuse,
očekivanje pravednika
Djetešce Isuse, ljubimče
svih svetih duša,

smiluj nam se!

Djetešce Isuse,
začeto po Duhu Svetom,
Djetešce Isuse, koje se nisi
ustručavalo krila Djevičina,
Djetešce Isuse,
koje si uzelo obličje sluge,
Djetešce Isuse, koje si pohodilo
Elizabetu u krilu svoje
djevičanske Majke,
Djetešce Isuse, željom od Marije
i Josipa iščekivano,
Djetešce Isuse,
od Djevice u Betlehemu rođeno,
Djetešce Isuse,
u pelene povijeno i jasle položeno,
Djetešce Isuse, koga su anđeli
navijestili i pastiri pohodili,
Djetešce Isuse,
kod obrezanja ranjeno,
Djetešce Isuse,
kojemu je bilo nadjenuto
preslavno ime Isus,
Djetešce Isuse,
kojemu su se poklonili Mudraci,
Djetešce Isuse,
koje je Djevica Marija u
hramu prikazala,
Djetešce Isuse,
koje je Herod progonio,

smiluj nam se!

Djetešce Isuse,
koje je sveti Josip s
Majkom poveo u Egipat,
Djetešce Isuse,
učitelju poniznosti i poslušnosti,

smiluj nam se!

Jaganjče Božji,
koji uzimaš grijehe svijeta,
Oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji,
koji uzimaš grijehe svijeta,
usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji,
koji uzimaš grijehe svijeta,
smiluj nam se!

Pomolimo se

Bože, Tvoj se Jedinorođenac pojavio u našem ljudskom tijelu, te smo spoznali da nam je izvana sličan. Daj, molimo Te, da nas On iznutra, u duhu, obnovi. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

(Iz molitvenika "U službi malog Isusa", s odobrenjem Nadbiskupskog stola u Zagrebu, 11. rujna 1978.)

1.2. Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa

Božić

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Rodio nam se veliki učitelj, novi kralj nam zapovijeda iz kolijevke. Brzo, brzo pripravimo se, idemo ga vidjeti, idimo na koljenima. Naselja odjekuju od radosne

pjesme anđela, Sin Božji postao čovjekom, utjelovljen tu je. Pohitimo, on je Mudrost čija slast očarava naše srce. Neka sve odzvanja, divimo se, Bog je uzeo tijelo da bi nas izvukao iz Pakla. Na slami je malen i siromašan, usred noći. Brzo, brzo poklonimo mu se jer je Bog koji se rodio za sve. Divim mu se kako žudi, želi imati nad nama vlast. Brzo, brzo pripravimo se, on nam svima želi govoriti. On traži ali ne novac, nego da ga čuje dobro i gorljivo srce. Brzo, brzo, darujmo mu srce, gorljivo srce ljubljenom Spasitelju.

Svjetlo u ništavnosti, beskrajnost u zatočeništvu. Brzo, brzo, darujmo mu srce, srce ljubavi ljubeznom Spasitelju. Moć u nemoći, svjetlo u ovoj tami. Brzo, brzo, darujmo mu srce, ponizno srce poniznom Spasitelju. Siromašna štalice, čudesna palačo, tvoje siromaštvo zapravo je bogato. Odstupi svijete ako ne ideš sa mnom u štalu. O Djevice Marijo puna svetosti, milosti i ljepote, blagoslivljam te, slavim te brzo, brzo uzmi moje srce i daruj ga Isusu, mome Spasitelju. Neka ga svi slave, mali i veliki, učeni i neuki. Okrunimo ga, dajmo mu žezlo u ruke, On je najviši Kralj. Brzo, brzo, prikažite mu svoje srce. Ono je dar koji ljubi taj slatki Spasitelj. Očaran sam videći te ljubeznoga, na moju radost poljubit ću te. Brzo, brzo moj slatki Spasitelju, zauvijek uzmi moje srce. Sva vlast, slava i slast je u tebi, pobjedničko Dijete. Majko moja Marijo, uzmi moje srce i daruj ga Isusu, mome Spasitelju.

Božić za anđele

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Previsoki, neshvatljivi, vječni i svemogući, roditi

će se sada. Je li to moguće? Vječni dan bez zalaska, Riječ tišine, Svemogući je postao Dijete. Ispovijedajmo, klanjajmo se, slavimo, ljubimo, zahvaljujmo našem Bogu koji je postao Dijete. Dobri Bog se rodio zbog ljudi, da ih učini blaženima, a mi kao i oni sve njemu dugujemo. Pođimo u podno njegovih nogu odložimo vijence naše slave. Kažimo mu radosno: "Preslatko Dijete, naša dobra su u tebi, kraljuj nad nama, samo od tebe dolazi naša pobjeda".
O Serafini, u vašem ognju ljubavi pjevajte slavu Bogu na visini, a milost i mir na nizini dušama dobre volje: "O Sine Svevišnjega, o vječna Mudrosti, tvoje ime je slavno, slavimo te, klanjamo ti se, blagoslivljamo te premda si u smrtnom tijelu. O pastiri, o vjerno stado, složite vaše glase s našima, Bog se za sve rodio, eto radosne vijesti. Ostavite vaše jaganjce, tražite Istinitoga, tražite Dobro, za vas je rođen, čeka vas. Premda je uzvišeno čeka vas to malo Djetešce na slamici u štalici".

Častan je ovo dan, uzvišeni Bog u ljudskoj naravi postao nam je sličan. Pođimo poklonimo mu se, zahvalimo mu, blagoslivljajmo svi tu njegovu ljubav. Umiljavajmo se tom Bogu ljubavi, svi jedan za drugim pođimo jer On je naš zajednički učitelj. O čista i božanska Majko, divimo se tvojoj dobroti, jer si dala život Spasitelju. Čistoćo bez premca, duboka poniznosti, ti si očarala Gospodina. Preljubezno Srce, On nam se darovao, utjelovio se, objavimo svijetu to čudo.

Božić za pastire

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Pastiri odakle te milozvučne melodije od kojih

odjekuje pustinja? Prijatelji, to su anđeoski korovi, Bog se rodio za nas i to je razlog njihove slave. Pastiri, pastiri, ne oklijevajte, brzo, brzo svi ga potražite. Anđeli su nam javili, da nije daleko od nas, rodio se u štalici, Kralj se rodio u štalici, prijatelji, pa to je nevjerojatno! S vjerom pođimo, pastiri, jer On je tu. U znak zahvalnosti ponesimo tom Novorođenčetu darove ili jedno janje jer je zbog nas postao Djetetom. Pođimo i prikažimo tom Spasitelju najbolje što imamo.

"Pozdravljamo te iščekivano Djetešce, dobro došlo među nas, došli smo te častiti, mi smo neuglađeni siromasi i podnesi naš naglasak i beznačajnu prisutnost". A Isus im govori: "Dobro došli, pastiri, vas sam prve pozvao po anđelima svjetla. U vašoj jednostavnosti donosite mi darove koje volim, dođite u ljubavi, približite se s pouzdanjem". Pastiri: " Gospodine koji su tvoji planovi, nisi li Ti Kralj i Gospodar, zašto si se, dakle, rodio u jednoj štalici, zbog čega si izabrao tako siromašno i bijedno stanje? To nas sve iznenađuje u duhu. Nitko od nas ne razumije".

Isus: "Pastiri, nije mi stalo da se rodim kao moćni kralj u bogatom i udobnom dvorcu. Izabrao sam poniznost da se nju počne vrednovati, izabrao sam siromaštvo da bi druge obogatio svetošću". Pastiri: "Premda mi drugačije mislimo, potpuno ti vjerujemo po mudrosti koja od tebe dolazi, smatrat ćemo čašću naš bijedni stalež, naše siromaštvo bogatstvom. Pastiri, koje li časti da sličimo našem slatkom Spasitelju! O kako je lijepo to Djetešce, kako je dobro biti pored njegove kolijevke! O, kad bi zauvijek tu mogli ostati kušali bi svete radosti koje donosi taj Mali

Učitelj. Svi ćemo ga rado pohoditi, ah, udovoljite našim željama. Pjevajmo, pjevajmo svi u jedan glas, blagoslivljamo te tisuću puta Presveta Djevice Marijo svima nam donosiš život dajući nam plod života. Iz ljubavi nam dopusti da ostanemo ovdje s vama.

Isus: "Ostanite pastiri, boravite sa mnom koliko želite. I ja sam kušam zbog toga veliku radost, samo mi darujte vaše srce. Taj veliki dar ja ljubim. Najviše me časti tko me nježno ljubi" Pastiri: "Evo naših srdaca, Djetešce Isuse, siromašna su krepostima, obogati ih milošću da Ti ovdje neprestano pjevaju jer Ti nam ovdje daješ mjesta. Dijete Isuse, svojom ljubavlju kraljuj nad nama dan i noć ".

Božić za djecu

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Djeco, kažu da se rodio Bog, tko ljubi neka me slijedi, idemo tom malom učitelju, spremno i žurno idimo. Idemo djeco poljubiti njegove povoje. Tepajući pjevajmo mu hvale, pozdravimo Ga, budimo mu po volji. "Mali nebeski kralju, sve te slavi, primi naše djetinje pohvale. pozdravljamo te, blagoslivljamo te. Što te odvelo u štalicu. učinilo bijednim i siromašnim? Svi te molimo dođi k nama. Primit ćemo te sa tvojom Majkom, služiti ćemo ti na sve načine, bit će ti dobro, ništa ti neće nedostajati".

Isus: "Bog sam, ali ljubim siromaštvo, prezire i patnju, dobro mi je ovdje, ja sam tako odabrao. Moji mali prijatelji, vaša dobrohotnost bit će nagrađena, jer iako sam Dijete, svemoguć sam. Gledajte ovdje u meni vaše djetinjstvo, a ja vidim u vama nevinost, jednostavnost i ljubav.

Ukrasite vaše srce, ono je moje boravište, u njemu je moja veličina, uvijek mi se dopada, ono je dar za mene, moj tamjan".

Djeca: "Uzmi, nebeski Kralju, naša djetinja srca i po svojoj moći kraljuj u njima. Ono što imamo to ti darujemo". "Djeco, kako je dobro boraviti u štalici, o vi mali pupoljci kako ste ljupki, mali jaganjčići, kako ste lijepi"! Djeca: "Ne želimo da nas se više mazi, našli smo Isusa prepuna nježnosti; o kako je dobar, božanski! Prije nego odeš naš ljubljeni brate, udostoj se blagosloviti nas s tvojom majkom". O Isuse, zbogom, o Marijo zbogom!

Božić za kraljeve

(Sv. Ljudevit Montfortski)

O, veliki kraljevi, vidite li novu, čudesnu, veliku i lijepu nebesku zvijezdu? Ona naviješta da se rodio Spasitelj, pođimo se pokloniti tom velikom učitelju. Idimo, sve ostavimo bez umovanja o tom događaju, ne oklijevajmo ni časa. Ne osjećate li neku novu slast? To je glas Božji koji vas zove. Slijedimo sa svom sigurnošću tu nebesku baklju, u njenom svjetlu tražimo Novorođenče. Dolazi izdaleka da nam pokaže da nas ljubi, uputimo se da mu uzvratimo ljubav. Zvijezda se zaustavlja tu. Što! na tako siromašnom mjestu? Bit će da se tu rodio naš pravi Bog, pa to je nevjerojatno! Bilo kako je uđimo u štalicu.

Uistinu, evo onoga koga tražimo, on je naš Bog, zaustavimo se, siđimo, s poštovanjem u ljubavi i tišini poklonimo se podnožju tog djeteta. Isus: "Vi kraljevi ste se namučili zbog mene, divim se vašoj vjeri, podignite se, približite se milosti, dođite meni da vas zagrlim". Kraljevi:

"Pozdravljamo te, drago dijete, moćni kralju kraljeva, došli smo podložiti se tvojim zakonima, klanjamo se tvojoj svemogućnosti skrivenoj pod tim krhkim prilikama. Udostoj se primiti ovo zlato kao moćni kralj, kao pravi Bog primi ovaj tamjan, a kao smrtnik primi miru; naša žezla su podložna tvom kraljevstvu".

Isus: "Prihvaćam te darove, prihvaćam iskazane mi časti, želim vas napuniti dobrima, bit ću prema vama najvelikodušniji, kušat ćete moje najnježnije slasti". Kraljevi: "Prijatelji, osjećate li neizrecivu slast koja se kuša pored ovog milog Spasitelja. Izgleda da nema radosti slične ovoj koja se osjeća tu u štalici. Klanjajmo se tom dobroćudnom Jaganjcu, padnimo na koljena k podnožju njegovih jaslica. Dijete je ali mu se trebamo klanjati, malen je ali je ljubak. Majko lijepe ljubavi, neka te posvuda slave jer si nam dala to Božansko Djetešce, jer si dala svjetlo danu, ljudsko biće istinskom Bogu, ljudima život našeg Oca.

Tvoj primjer, Isuse jasno nam pokazuje da je veličina u poniznosti, dobrota u trpljenju, a istinsko dobro u siromaštvu. Ti uzdižeš naša srca svojom poniznošću, osvajaš ih svojim siromaštvom, pobijedi potpuno u njima, blagoslovi ih po svojoj svetoj Majci. Ne možemo ovdje dugo ostati i kontemplirati tvoju privlačnu ljepotu; prije nego li pođemo blagoslovi nas milošću i zauvijek u našem srcu zauzmi mjesto". Isus: "Prijatelji, idite u miru pod mojom zaštitom, naviještajte posvuda slavu moga imena, vjerujte u mene, vodite druge do vjere i bit ćete veliki kraljevi u mojoj slavi".

Božić pobožnih duša

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Vidite li to drago Dijete u siromašnoj štalici? To je svemogući Gospodin, istinski Bog, okrunjeni učitelj, onaj koji sve drži u svojoj ruci, Bog nad vojskama. To milo Dijete danas nam govori u tišini, a svi mi govorimo o njemu, njegovu božanskom djetinjstvu. U njegovom krajnjem siromaštvu razabire se velika ljubav. Sve nam govori: Pogledajte tu ljubav, vidite kako nas ljubi. Dvije sirote životinje, štalica, povoji novi su kantori koji pjevaju njegove slave. Ljubimo tog dobrog Malog Kralja, govore oni nježnim glasom, ali treba imati jaku vjeru da ih se može čuti.

Kako je lijepo vidjeti Spasitelja u krilu njegove Majke. On se naslanja na njeno Srce na tako sladak način. Ljubi je nježno, priljubljuje se njoj i grli je. Ti osmjesi, nježni i ljupki izgled ispunjaju Majku milošću. Kako je velik taj nebeski Kralj, divan je malen i ljubak. Njegovo božansko lice je privlačno, njegove slatke oči su otajstveno lijepe, govore bez riječi. On naviješta poniznost, nevinost, ljubav, trpljenje. O, kako rječito govori jer govori primjerom. On očarava, istinski dodiruje onoga tko ga promatra.

Tko će razumjeti što Djetešce govori Bogu, svome Ocu za nas, jer je postao malenim da bi ublažio njegov gnjev. Njemu danas iskazuje beskrajnu slavu i želi se pojaviti pred Njim kao Hostija. O, Oče svjetla, pogledaj svoga ljubljenog Sina, poslušaj njegov maleni plač, njegove malene molitve. Moli te u tišini, govori svojim suzi-

cama. Zbog njegovog sadašnjeg stanja smiri svoju srdžbu, odloži oružje. O, Isuse rađajući se u štali planirao si pronaći u mom srcu ugodan boravak. Dođi, dakle, sada i otpočini slavan. Pobijeđen sam od jednog Djeteta slatkom pobjedom.

Božić gorljivih duša

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Veliki učitelju, silaziš s nebesa na ovo mjesto da bi nas poučio o sredstvima kojima ćemo zadobiti sreću. Ali ne vidim nikoga tko bi od tebe učio, jao, napuštaju Te. Oprosti, Isuse, oprosti. O divni Gospodine, tvome veličanstvu dajem zadovoljštinu za siromašne grešnike. Najbolje Dijete, dopusti meni da idem po svijetu i kažem svima da dođu Tebi govoriti. Škrtice misliš samo na novac i na blago, živiš u obilju, ništa ti ne nedostaje. a to ljubezno Dijete dolazi u siromaštvo štale i kuša njenu tvrdoću.

Ohola stvorenja, naići ćete na greben na ljubeznoj pomrčini tog Božanskog sunca. Možeš li ti rasti, uzdizati se iznad svih i vidjeti Kralja slave kako se snizuje do nas? Dođi, svjetovni čovječe, kontempliraj to dijete, na tebe je red. Tvoj život i tvoj primjer opiru se njegovoj ljubavi. Isus u trpljenju zadovoljava svoje želje, a ti u obilju udovoljavaš svim Svojim ugodama. O, kraljevi ovoga svijeta, vi imate palače, u obilju ste i imate poslugu, a štala je utočište Gospodara nad gospodarima. On je u oskudici i bez slugu.

O, nevjerni kršćani, zašto se zaustavljate na tisućama ispraznosti koje će trebati ostaviti?! Dođite u jednu štalu, nađite u Djetetu istinsku radost i neprolazno dobro.

On vam govori po mojim ustima da vas žarko ljubi. Sve što vi trpite njega se beskrajno tiče. Trpite li bijedu, On će vas izvući, imate li čir, On će vas ozdraviti. On je, pun ljubavi, učinio svima sve. Divan je učitelj, prečisti zaručnik, nježan prijatelj, dobar liječnik. Pođimo, ne čekajmo ništa, sve stavimo u njegove ruke.

Božić duhovnih duša

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Kako bi spasio ljude Bog je našao čudesno iznašašće. Postao je ono što smo mi, da bi mi mogli postati ono što je On. Taj previsoki Gospodin se snizuje da bi nas uzdigao na nebesa. Silazi k našoj niskosti da bi nas obdario svojim slavnim bićem. Sveo je sebe do nemoći da bi nas učinio svemogućima, postao je Djetetom. Da bi mi živjeli zauvijek. Da bi nas obogatio njegovo Veličanstvo se osiromašilo, da bi nas zamilovao taj veliki Gospodin je postao siromašan i malen. Da bi skršio naše okove Sebe je stavio u vezove. Naše je muke uzeo na sebe kako bi nas obdario svojim radostima i dobrima.

Bog je postao nama sličan iz beskrajne ljubavi, pravedno je i razborito da Ga nasljedujemo i njemu sličimo. Donesimo Isusu zlatni vijenac kako bi Ga uresili jer je On ostavio svoj nebeski kako bi nas okrunio. Dajmo mu radije svoje duše koje su najljepši ukras. Otvorimo svoja srca njegovim plamenovima jer On želi da u njima bude njegovo boravište. Pođimo u duhu u štalicu poljubiti njegove male nožice i kažimo mu:"Ljubezno Dijete, neograničeno kraljuj nad nama. Slatki Isuse u ovom času uzdižemo naša srca, neka ona postanu tvoje boravište jer Ti

si najslađi od svih pobjednika. Blagoslovljena Ti, o Marijo, koja nam činiš dobro i daruješ nam život dajući nam ljubljenog Spasitelja".

Božić Marijine djece

(Sv. Ljudevit Montfortski)

Draga djeco Marijina, blagoslivljajte Gospodina jer je Nju ispunio milošću i slašću. Po njoj je divni Gospodin postao Dijete, pođimo svi i čestitajmo joj, ponizno pohodimo tu divnu Majku. O, divna Djevice, o čudo nad čudima, o dobra Majko, tvoja sreća je velika. I naša je jer si nam dala život, jer si slomila naše okove, budi blagoslovljena tisuće puta. Proroštva Staroga zavjeta su se ispunila u tvom Djetetu. Po Tebi je Nebo dobilo novu radost, zgazila si glavu đavlu i zadobila oproštenje grijeha nevjernima. To si učinila bez rata, po jednom pristanku koji je cijela zemlja žudno željela. Slava, čast i blagoslov tvojoj vjeri, Spasitelj je nama došao jer si Ti vjerovala riječi anđela.

Kako si ljupka u svojoj čistoći, kako si moćna u svojoj poniznosti! Očarala si Boga i učinila da se On snizi. Privučen tvojom ljepotom, nije mogao odoljeti pa je uzeo naše čovještvo. Po Tebi, moćna Kraljice, Bog silazi k našoj niskosti, a ljudska narav se uzdiže do nebesa. O, divnog li čuda! Bog postaje naš brat, Ti oblikuješ svoga Stvoritelja, Spasitelj postaje Dijete. Taj moćni Vladar se uistinu pokazao velikim stvarajući Tebe, svoje najbolje remek djelo.

Sve je u tebi tajna, ali najveće je otajstvo jer si porodila bez boli, s čašću, ostajući Djevica postala si Majkom. Isus ljubi i štalicu, ali više od svega tvoje Srce. Ono je njegovo ugod-

no počivalište, njegova časna palača. Od tvoga krila je učinio najslavnije prijestolje u kojemu On pokazuje svoju veličinu, oprašta grešnicima, daje milost. O, slatke nježnosti, nježni osmjesi, sveta milovanja kojima si obasipala dragog Sina. Sretnog li tvoga krila čista i vjerna Djevice, jer si obuhvatila beskonačnoga, jer si nosila i hranila Vječnu Mudrost.

Molitva Djetetu Isusu

(Sv. Alfons Marije Liguori)

Moj Isuse, Sine Božji Stvoritelju Neba i zemlje, Ti u hladnoj štali imaš jasle za kolijevku, malo slame za krevet i siromašnu odjeću. Anđeli Te okružuju i slave ali ne umanjuju tvoje siromaštvo. Predragi Isuse, Otkupitelju naš, što si siromašniji to te više ljubim, jer si zagrlio siromaštvo da nas privuče tvoja ljubav. Da si se rodio u palači, da si imao kolijevku od zlata, da su te služili najveći zemaljski kraljevi ljudi bi te više poštovali ali manje ljubili; umjesto toga ova štalica gdje ležiš, grubo odijelo, slama na kojoj počivaš, jasle koje ti služe za kolijevku; sve to potiče naša srca da Te ljube!

Reći ću ti sa sv.Bernardom:"Što više postaješ siromašan zbog mene to si draži mojoj duši"! Jer ako si takav postao, učinio si to da nas obogatiš svojim dobrima, to jest svojom milošću i slavom. Isuse, tvoje siromaštvo je ponukalo tolike svece da sve ostave: bogatstva, časti, krune, da bi živjeli siromašni s Tobom, siromahom. O, moj Spasitelju, pomozi mi da ne budem navezan na zemaljska dobra, da budem dostojan tvoje svete ljubavi, da Te posjedujem, beskrajno Dobro. Jos ću te moliti sa sv.Ignacijem

Loyolskim:" Daj mi tvoju ljubav i bit ću bogat, ne tražim drugo, dosta je imati samo Tebe, moj Isuse, moj živote, moje sve! Ljubljena majko Marijo, isprosi mi milost da ljubim Isusa i da uvijek budem od njega ljubljen"! Amen

Kralju Neba iznad zvijezda silaziš

(Sv. Alfons Marije Liguori)

Kralju Neba iznad zvijezda silaziš i dolaziš u hladnu štalicu. O moje božansko Dijete, vidim te kako drhtiš. O blaženi Bože, koliko te stajala ljubav prema meni! Tebi, koji si svijeta Stvoritelj, moj Gospodine, nedostaju povoji i ognjev. Drago izabrano Djetešce, zaljubljujem se u tvoje siromaštvo jer si iz ljubavi postao siromah. Ti koji uživaš radost Božanskog krila, zašto dolaziš da bi trpio u ovome svijetu? Slatka ljubavi moga srca, gdje te tvoja ljubav odvede. O moj Isuse, za koga toliko trpiš? Trpiš iz ljubavi prema meni.

Ma zašto želiš toliko trpjeti, zašto cviliti? Zaručniče moj, ljubljeni Bože, tko te primorao na trpljenje? Ah, moj Gospodine, Ti ne plačeš zbog patnje nego iz ljubavi. Ali i poslije tako velike iskazane ljubavi nisi ljubljen. O, ljubljeni moga srca, ako je nekad tako i bilo, sada samo Tebe žudim. Predragi, ne plači više jer Te ljubim. Spavaj, moje Djetešce, ali srce ne spava, ne, nego sve vrijeme bdije. Lijepi moj, čisti jaganjče kaži mi na što misliš? O beskrajna ljubavi, mislim da odgovaraš: "Umrijeti za tebe". Dakle, Ti o Bože misliš kako ćeš umrijeti za mene pa kako bih mogao nešto drugo ljubiti. O Marijo, nado moja, ako tako malo ljubim tvoga Isusa, ne ljuti se, ljubi Ga Ti za mene ako ga ja već ne znam ljubiti.

Majko moga Gospodina

(Sv. Ildefons iz Toleda)

Majko moga Gospodina, Službenice svoga Sina, Roditeljko Stvoritelja svijeta, molim Te, udijeli mi Duh tvoga Sina Isusa Krista, da ja mogu imati Isusa u onome Duhu po kojemu si ga Ti rodila, da moja duša primi Isusa u Duhu po kojemu si Ti u tvome tijelu začela Isusa, da ja mogu spoznati Isusa u onome Duhu po kojemu si Ti spoznala da u svom krilu nosiš i da ćeš roditi Isusa. Daj da ja ljubim Isusa u onome Duhu u kojemu si mu se Ti klanjala kao Gospodinu i motrila Ga kao Sina. Amen

Predraga Majko

(Sv. Tereza od Djeteta Isusa)

Nitko ne želi primiti u gostinjac siromašne strance, mjesta ima za bogate. Mjesta ima za velikaše a u jednoj štalici Kraljica Neba mora roditi Boga. Predraga Majko, ljubezna Majko dostojna ljubavi, kolika je tvoja veličina na tako siromašnom mjestu! Kada vidim Vječnog uvijenog u povoje, kada čujem poslušni krik Božje Riječi, predraga Majko, ne zavidim više anđelima jer njihov moćni Gospodin je moj dragi brat. Ljubim Te, Marijo, po Tebi je na našim obalama procvao Božji cvijet! Amen.

Dođite narodi

(Sv Grgur iz Nise)

Dođite narodi, pjevajmo svi Onome koji se rodio od Djevice. Ohrabrimo se vođeni glasom arkanđela i kliknimo Svetoj Djevici. Zdravo, Milosti puna! Marija je postala za nas izvor života, izvor svjetla onima koji vjeruju u

Krista jer je Ona ta od koje dolazi duhovno svjetlo. Zdravo. Milosti puna. Gospodin je s Tobom i od Tebe nam dolazi Onaj koji je savršen u svetosti i Onaj u kome prebiva punina Božanstva. Zdravo Milosti puna. Gospodin je s tobom! Onaj koji sve posvećuje je sa Službenicom Gospodnjom. s Bezgrešnom. S najljepšom je Najljepši od sinova ljudskih: da bi spasio čovjeka stvorena na svoju sliku rodio se u štalici. Amen.

Danas pjevaju anđeli

(sv. Antun Padovanski)

Zahvaljujemo ti, sveti Oče. jer u oštroj zimskoj studeni činiš da za nas buja proljetno vrijeme. Za Božić svoga blagoslovljenoga Sina Isusa. doista. što ga slavimo u vrijeme zimske studeni, pripravljaš nam proljetno vrijeme ispunjeno svakom milinom. Danas je Djevica blagoslovljeno tlo. što ga je sam Bog posvetio. rodila Sina Božjega. bujnu travu što je hrana za one koji se obrate. Danas pjevaju anđeli: "Slava Bogu na visini". Danas se mir i spokoj opet izlijevaju na svijet.

Dijete Isus, radost moje duše

(Sv. Faustina Kowalska)

Malo dijete Isus je za vrijeme sv. Mise radost moje duše. Često nema nikakve udaljenosti. Vidim jednog određenog svećenika koji ga dovodi. Velikom čežnjom očekujem svetkovinu Kristova rođenja. Očekivanje doživljavam zajedno s Presvetom Majkom.

O Vječno svjetlo što dolaziš na ovu zemlju. prosvijetli moj razum i ojačaj moju volju da ne zatajim u vrijeme velikih kušnji. Neka tvoje svjetlo protjera sve sjene sumnji. Neka

tvoja svemoć bude po meni djelatna. Ja se uzdam u Tebe. Vječno svjetlo. Ti, Dijete Isuse, meni si uzor u ispunjavanju volje tvoga Oca. Ti reče: "Idem vršiti tvoju volju". Učini da i ja u svemu vjerno ispunjam Božju volju. O, Dijete Božje, daj mi tu milost.

Otac nam dade Sina

(Sv. Terezija Avilska)

Otac nam dade svoga jedinoga Božanskog Sina, u jednoj štali je rođeno za nas Djetešce. Od sada je čovjek Bogu sličniji i svako srce neka klikće: Umrimo za njega iz ljubavi. Gledaj i promatraj koliko se mora ljubiti ako nevino i nježno Dijete silazi ovamo dolje da bi trpjelo. On ostavlja slavu i sjaj sedmog Neba: Umrimo za njega iz ljubavi. Gospodaru Neba, k nama silaziš tako siromašan da nemaš ni pokrivač. Naslađuješ se siromaštvom, budi nam učitelj. Ali okrutni i nezahvalni ljudi pored svih tvojih darova za nagradu ti pripremaju trnje, križ i patnje. Takva mračna nezahvalnost me mori i razdire moje srce: Umrimo za njega iz ljubavi.

Za Bogojavljenje

(Sv. Terezija Avilska)

Svi složni radosno pođimo Mesiji. Proročanstva su se čudesno u njemu ispunila. Neka s kraljevima Njemu pođe i moje stado. Čudesne darove neka mu svatko donosi. Marijo, raduj se jer u Djetetu moćni kraljevi prepoznaju Onoga koji svime upravlja. Prijatelju, ne insistiram da uvjeravam, ali ako je Bog tu ti mu daruj svoje srce. On to od tebe traži.

O Djetešce moje jedino blago

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

O Dijete moje jedino blago, prepuštam se tvojim božanskim željicama. Ne želim druge radosti osim da Tebi budim osmijehe. Utisni u mene tvoje milosti i dječje kreposti, da bi na dan moga rođenje za Nebo anđeli i sveci u meni prepoznali tvoju malu zaručnicu.

Isuse, Ti znaš mi ime

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa)

Isuse, Ti znaš mi ime, dozivaš me okom svojim...sva predana Ti me zoveš: "Ja ću ravnat čamcem tvojim". Djetinji ti sitni glas, o divnoga čuda! Djetinji ti sitni glas, miri valove u jedan čas, tiša vjetar sav. Ako srce sna ti žudi dok oluja širi stravu, Ti na moje spusti grudi plavu svoju malu glavu. Kako drag je smiješak tvoj, dokle snivaš tako. Lijepo Dijete, spase moj, sveđ ljuljuškat lik ću tvoj, pjevat slatki poj!

Otajstvo hladne štalice

(Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

Onaj kome se klanjaju anđeli počiva u siromašnim povojima. Zar bi mogla na dan Božića sumnjati u njegovu ljubav? Ponizni Isuse, božanski uzore, bit ću vjerni jaganjac tvoga stada, slijedit ću Te noseći moj križ slušajući samo tvoju riječ.

U ovoj hladnoj siromašnoj štalici kako si lijepo, Djetešce Isuse! O Milosti, o čudesne li tajne zbog mene si došao. Gledajući krajnju bijedu svoje djece koju je ljubio Nebeski Otac nam je dao svoga ljubljenoga Sina. O slatki

jaganjče, malo Djetešce, Ti si vječno istinsko svjetlo, onaj koji dolazi iz krila Očeva da nam sve o njemu kaže. O, svijetlo slatko viđenje! u meni u mojoj duši ispunja se uzvišeno otajstvo, obnavlja se Utjelovljenje! Ne živim više ja nego On živi u meni! To je praskozorje gledanja licem u lice, iako u vjeri, već je vječno koje nikada ne prestaje. Dođi, objavi nam otajstvo i sve tajne Očeve, vodi nas iz svjetla u svijetlo sve do krila Presvetog Trojstva.

Kako je lijepo u dubokoj šutnji uvijek nanovo slušati Te, radovati se u miru tvojoj prisutnosti i predati se potpuno tvojoj ljubavi. O, čisti slatki Jaganjče, moje jedino sve, Ti poznaješ veliku glad tvoje male zaručnice. Gladna je i htjela bi jesti, Učitelju, da od Tebe bude potrošena, da se Tebi preda, da bude potpuno uzeta. Neka bude Tobom potpuno prožeta, ona koja živi samo za Tebe, tvoje vlasništvo, tvoja živuća Hostija od Tebe istrošena na križu. Jesam li Te dobro služila, dobro Te hranila Isuse? Jesi li si kušao nasladu u ovoj tvojoj malenoj?

Božić u meni

(Bl. Elizabeta od Presvetog Trojstva)

Vidjela sam svijetlu zvijezdu koja mi je pokazivala jaslice moga Kralja. U miru noći otajstvo kao da je prema meni hodilo, zatim iznenada čuh glas anđela Božjeg kako mi govori: "Saberi se, otajstvo se u tebi upravo dogodilo, u tvojoj duši. Isus, svjetlo Očevo u tebi se želi utjeloviti, zagrli skupa sa Djevicom Majkom svoga ljubljenoga, tvoj je..."

Glasnik kraljev me zove, dobro znam da je to Zaručnik! Kaži mi što da mu dadem u ovoj novoj zori,

njemu tako blagom i moćnom? Anđeo mi reče: "Tvoje jedino poslanje na zemlji je ljubiti, uranjati u cjelovito otajstvo koje ti je objavio." Zaručnik me svojim glasom zove: "Dođi". Svijetla zvijezda njegova Bogojavljenja se diže. Gospodine, daj mojoj duši tvoju ljubav i vjeru. Duše Sveti, uvećaj tvoj plamen u meni, sjedini me tješnje s Nebeskim Kraljem.

BOŽIĆNI HIMAN DJETETU ISUSU

Od istoka sunčanoga
Do nakraj svijeta bijeloga
Vladaru Kristu pjevajmo,
Kog rodi Djeva Marija.

U čovječju priliku
Zaodijeva se Stvoritelj,
Da Tijelom tijelo izbavi
I stvora svog ne izgubi.

U Majkv onu nevinu
Nebeska milost ulazi,
Otajstva nosi Djevica
Njoj samoj nedokučiva.

Od grudi onih stidljivih
Najednom Crkva postaje,
Nedotaknuta, bez muža
Božanskog Sina začinje.

I rađa sveta Rodilja
Kog prorekao Gabrijel,
Kog pozdravljao veselo

Iz krila majke Krstitelj.

Na sijenu eto leži On
U jaslama, a mlijeka kap
To sva je hrana Onomu
Što tiša glad i pticama.

Sav Raj se Bogu raduje
I pjevaju mu anđeli,
A Pastir, svijeta Stvoritelj,
Pastirima se otkriva.

Sva slava Tebi, Isuse,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

MILOSRDNI PRAŠKI MALI ISUS

U Španjolskoj između Kordobe i Sevilje, stajaše nadaleko poznati samostan, kojeg su do temelja srušili Mauri (muslimani). Oko ruševina samostana zadržaše se preostala siromašna braća, rijetke dobrote, koja su sa

ljubavlju častila Djetešce Isusa.

Iznenadno, jednog dana stane pred brata Josipa dijete naročite dražesti i čara. Reče bratu Josipu: "Ti uistinu dobro i brzo meteš. Pod blista čistoćom, no reci mi brzo, možeš li ti također dobro i brzo izmoliti "Zdravo, Marijo?" "Da", odgovori ljubazno brat Josip. "Onda, molim te, učini to odmah." Djetešce također sklopi ručice na molitvu i sa bratom Josipom izmoli "Zdravo, Marijo," no kod riječi "i blagoslovljen plod utrobe tvoje" klikne djetešce: "To sam JA," i iščeznu. Brat Josip se uplaši, no bi mu jasno, da je uistinu vidio Maloga Isusa. Sa čežnjom zavapi: "Vrati se, o dragi Mali Isuse! Ja umirem od čežnje za Tobom."

Prohujaše mnoge i mnoge godine, a brat Josip je u svom srcu čuvao oproštajni smiješak djetešca. Jednog dana začuje fini glasić, koji mu ljubazno naloži, da iz voska izradi kipić: "Oblikuj Me onakvog kao što si Me vidio!" Brat Josip s ljubavlju se preda poslu, osjećajući rad svojom svetom dužnošću. Nastajahu kipići, jedan ljepši od drugog. Neočekivano, u njegovoj siromašnoj samostanskoj čeliji okruže ga čete Anđela. Na pragu vratiju pojavi se Mali Isus i reče: "Tu sam. Došao sam. Pogledaj Me! Sada možeš još Mom božanskom Lišcu dodati rajski izraz." U ekstazi brat Josip digne lice prema svom visokom gostu, padne na koljena i suzama ljubavi obliveno lice zari u ruke. "Djelo je uspjelo."

Nakon smrti javi se brat Josip svom prioru i zamoli ga da kipić odnese u crkvu. Prior to učini iz zahvalnosti prema bratu Josipu i u svečanoj procesiji unese kip u crkvu.

Ponovno mu se javi brat Josip i reče: "Ovaj kip koji sam ja najnedostojniji učinio, nije određen za vas. Vi ga se trebate sjećati s ljubavlju i zahvalnošću. Ove će godine doći k vama kneginja donna Isabela Mariquez de Lara, koja će uskoro udati svoju kćerku Mariju, kojoj će darovati ovaj kipić. Marija će ga odnijeti daleko od domovine Španjolske u Češku. On će se častiti u Pragu i pomagat će im u teškim danima. Iz tog kipa izlijevat će se mir, milost i milosrđe i izlit će se na tu zemlju. Puk će ga častiti i zvati ga zauvijek svojim Kraljem, a On će ih bogato nagrađivati. Kao "MILOSRDNI PRAŠKI MALI ISUS" bit će zazivan od svih naroda i nacija. On će dijeliti blagoslov i pomoć dovijeka na svakom mjestu zemlje.

U 17. stoljeću udala se španjolska kneginja Polixena za Adalberta plemenitog Lobkovića u Pragu. Za vjenčani dar dobila je od svoje majke Marije Marinquez de Lara Kip Djeteta Isusa, koji se častio u toj obitelji kao čudotvoran. Nakon smrti svog supruga Adalberta 1623. godine, provela je kneginja Maria Polixena život u poniznosti i isticala se naročitom ljubavlju prema bližnjemu. Bila je naročito povezana s karmelićanima. Kada je car Ferdinand II. premjestio svoju rezidenciju iz Praga u Beč, karmelićani upadoše u siromaštvo i glad. On je bio njihov pokrovitelj i dobročinitelj.

Kneginja Lobković odluči darovati kip, svoje najskupocjenije obiteljsko blago, najdraže što je ponijela iz svoje domovine Španjolske. Reče: "Predajem vam ono što mi je najdraže na svijetu. Častite ovo Božansko Djetešce i budite sigurni nikada nećete biti gladni i više ništa neće manjkati

u samostanu." Tako i bijaše. Na samostan se izli Božji blagoslov. Djetešce se iskaže kao brižni hranitelj, moćni zaštitnik i pomoćnik u nevolji. Samostan bi preplavljen duhovnim i materijalnim dobrima. Promicatelj pobožnosti Djetešcu bio je o. Ćiril od Majke Božje. Nažalost, neprestani ratni nemiri u Češkoj prisiliše karmelićane da odu u München. Mnogi redovnici bijahu izgnani ili uhićeni, crkva oskvrnuta, a kip Djeteta bačen iza oltara. S potrganim ručicama morao je "Isusek" ostati dugo vremena. Tek nakon 7 godina vratio se o. Ćiril u Prag. U suzama otkri kip Malog Isusa. Utonuvši u pobožnost Djetešcu začu glas: **"Imajte smilovanja za mene, pa ću i ja biti milosrdan vama. Dajte mi moje ručice i ja ću vam dati mir. Što Me više budete častili, to ću vas više blagoslivljati."** O. Ćiril ode odmah prioru. Nakon velikih teškoća urede kip i stave ga iznad bogato pozlaćenog svetohraništa glavnog oltara na čašćenje. Redovnici i građani revno dolaziše kipu i moljaše. Zahvaljujući o. Ćirilu, Božansko Djetešce dobilo je kapelicu iza glavnog oltara. Na blagdan Imena Isusovog bijaše posvećena i od tada se na taj dan početkom siječnja održava glavna svečanost "Milosrdnom praškom Malom Isusu". Plamen ljubavi prema Djetešcu širio se sve dalje i dalje, i tako se pobožnost ubrzo proširi svijetom.

Svakog 25.-og u mjesecu sjećajmo se rođenja našeg Otkupitelja. Obdržavajmo na taj dan osobite pobožnosti Djetešcu Isusu. Neke od njih donosimo u nastavku ove knjižice.

"Mali Kralj" nam je rekao da smo svi mi Njegova kral-

ljevska djeca, a time i baštinici Nebeskog kraljevstva. Molimo se stoga puni pouzdanja Malom Isusu u svakoj potrebi duhovnoj i tjelesnoj.
Brojna su se čudesa dogodila po zagovoru Milosrdnog praškog Malog Isusa. Već gotovo četiri stoljeća, ovo obećanje nadahnjuje pobožnost i ljubav prema Djetetu Isusu. Izvorni je kip obnovljen (veličine oko 50 cm), i čuva se u Crkvi Marije od Pobjede u Pragu.

1.3. DEVETNICA DJETETU ISUSU

Liturgijsko vrijeme prikladno za moljenje Božićne devetnice sv. Alfonsa Liguorija je samo neposredna priprava za Božić. Pa ipak u katoličkoj pobožnoj tradiciji su nastajale druge molitve i devetnice Djetetu Isusu koje se mogu moliti tijekom cijele godine. Među najpoznatija svetišta Djetetu Isusu u Katoličkoj Crkvi, nakon Betlehema, spada ono u Pragu. Donosimo devetnicu koja je nastala uz štovanje Djeteta Isusa vezano uz to svetište a raširila se diljem svijeta te je objavljena u mnogim molitvenicima u gotovo svim evropskim i svjetskim molitvenicima. Ova devetnica se može moliti tokom cijele godine svaki put kad želimo isprositi neku milost od Djeteta Isusa.

PRVI DAN: O, Dijete Isuse, evo me pred tvojim nogama. Obraćam se tebi koji si sve. Toliko mi treba tvoja pomoć. Pogledaj me samilosno jer si svemoćan i pomozi mi u mojoj potrebi.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Zaziv: Isuse, po tvome svetom djetinjstvu udijeli

mi milost (navesti molbu) za koju te sada molim, ako je ona u skladu sa tvojom voljom i mojim dobrom. Ne gledaj na moju nedostojnost, nego na moju vjeru i tvoje beskrajno milosrđe.

Molitva: Isuse, slatko sjećanje koje raduje srce, slatka prisutnosti nema ničeg blažeg, niti se čuje ičeg radosnijeg od Tebe Isuse, Sine Božji. Isuse, nado onih koji se kaju, o kako si samilostan prema onima koji te zazivaju, dobar prema onima koji te traže, a što si tek onima koji te nađu?! Ne može to jezik izraziti, niti se da opisati, tko je kušao jedini može razumjeti što znači ljubiti Isusa. Isuse, budi naša radost, Ti koji si naša buduća nagrada. Neka u tebi bude naša slava u vjeke vjekova.

O, Bože koji si svoga Jedinorođenog Sina učinio Spasiteljem ljudskog roda i predodredio da se zove Isus, udijeli nam milost da s Onim čije ime častimo na zemlji budemo zauvijek u vječnosti. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

DRUGI DAN: O sjaju Nebeskog Oca na čijem licu odsijeva svjetlo Božanstva, duboko Ti se klanjam i ispovijedam da si Ti uistinu Sin Božji. Ponizno ti prikazujem i predajem cijelo moje biće. O moj Bože, najveće dobro, udijeli mi milost da se nikada od Tebe ne odijelim.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

TREĆI DAN: O, Sveto Dijete Isuse, promatrajući tvoje lice koje ukrašava slatki osmjeh osjećam se prožet dubokim povjerenjem. O da, svemu se nadam od tvoje dobrote. Obasjaj mene i sve moje drage tvojim osmjesima

milosti te ću ja tako slaviti tvoje beskrajno milosrđe.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

ČETRVRTI DAN: O Dijete Isuse, Ti koje si okrunjeno, priznajem Te za moga apsolutnog Gospodara. Ne želim više služiti đavlu, mojim strastima i grijehu. Kraljuj, Isuse, u ovom siromašnom srcu i učini da bude tvoje zauvijek.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

PETI DAN: Promatram Te, slatki moj Spasitelju, obučena u grimizni plašt tvoje božanske odjeće. Izgleda mi kao da je od krvi, one krvi koju si za mene prolio. Dijete Isuse, daj da odgovorim na tvoju toliku žrtvu i ne odbijam s tobom i za Tebe trpjeti kad mi pošalješ neku patnju.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

ŠESTI DAN: O, preljubezno Dijete, promatrajući Te kako pridržavaš u ruci svijet, moje srce se ispunja radošću. Među mnogobrojnim bićima koje uzdržavaš sam i ja. Ti me vidiš, uzdržavaš svakog časa, čuvaš me kao tvoju svojinu. Bdij, Isuse, nad ovim siromašnim bićem i iziđi u susret mojim mnogobrojnim potrebama.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

SEDMI DAN: Na tvojim grudima, Dijete Isuse, blista križ. On je znak našeg Otkupljenja, I ja, moj Božanski Spasitelju, imam svoj križ, koji me iako lagan, prečesto pritišće. Pomozi mi da ga plodonosno nosim. Ti

dobro znaš kako sam slab i krhak.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

OSMI DAN: Na tvojim grudima, Isuse, skupa sa križem vidim i malo zlatno srce, simbol tvoga uistinu zlatnog Srca beskrajne nježnosti. Ti si istinski prijatelj koji se velikodušno daruje i žrtvuje za ljubljenu osobu. Prožmi i mene, Gospodine, žarom tvoje ljubavi i nauči me da odgovaram na tvoju ljubav.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

DEVETI DAN: Tvoja desnica veliki Mališane koliko li je blagoslova udijelila onima koji Te časte i zazivaju. Blagoslovi i mene o Dijete Isuse, moju dušu, moje tijelo, moje potrebe i ispuni moje želje. Samilosno uslišaj moje prošnje da blagoslivljam svaki dan tvoje sveto ime.

Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu... Zaziv i molitva kao prvi dan.

1.4. KRUNICA DJETETA ISUSA

Među oblicima pobožnosti čašćenja čudotvornog Djeteta Isusa iz Praga, nema bolje od pobožnosti Male krunice Djeteta Isusa. Ovom pobožnošću zadužila nas je s. Margareta od Presvetog Sakramenta, karmelićanka. Ta dostojna kćerka sv. Terezije umrla je na glasu svetosti 1648. godine u dvadesetsedmoj godini života. Postala je poznata po pobožnosti Djetetu Isusu i širenju iste pobožnosti. Nadahnućem odozgor, napravila je krunicu koja se sastoji od 3 Očenaša na čast Svete Obitelji i 12

Zdravo Marija na čast prvih dvanaest godina Isusovog Djetinjstva. Isus je objavio svojoj vjernoj štovateljici koliko mu je širenje ove pobožnosti drago. Pokazao joj je u jednom viđenju tu Malu krunicu čija su zrnca osvijetljena nadnaravnom svjetlošću. Obećao joj je, da oni koji budu nosili i s pobožnošću molili ovu krunicu sačuvati će svoju čistoću i nevinost.

U vrijeme dok je živjela s. Margareta, moljenjem ove krunice zadobivena su mnoga čuda i milosti duhovne i vremenite.

Dijete Isus s radošću uslišava duše koje mole ovu krunicu i kraljevski nagrađuje one koji šire ovu pobožnost. Evo jednog od tisuću događaja.

Jedna osoba u poodmakloj dobi teško je oboljela od više različitih bolesti, posebno reumatskih, tako da je bila skoro nepokretna. Od mladih dana naučena biti stalno u pokretu, teško je prihvaćala ovu činjenicu. Jednog dana, dok je bila jako bolesna, u posjet joj je došao njen nećak svećenik. Upitala ga je može li joj na koji način pomoći. Svećenik joj je savjetovao da sve svoje pouzdanje povjeri Praškom Djetetu Isusu. "To Božansko Dijete, kaže on, baš u ovo vrijeme čini neizmjerna čudesa. Molite svaki dan ovu krunicu s čvrstom vjerom jer ta pobožnost Božanskom Djetetu ima neizmjernu moć".

Tako je ova dobra gospođa počela moliti krunicu u nadi da će biti ubrzo uslišana i da će joj bolovi minuti. Na milost nije dugo čekala. Već sljedećeg dana osjetila je promjene u nogama i postala tako pokretna da je mogla hodati uz stepenice.

Suvišno je govoriti da je ova gospođa svjedočila neizmjernu zahvalnost Božanskom Dobročinitelju moleći svaki dan ovu krunicu, koja je bila sredstvo njenog ozdravljenja. Sve osobe koje su poznavale njenu paralizu vidjevši djelovanje milosti koje je ona primila, počele su također moliti ovu krunicu u svakoj potrebi, stavljajući svoje pouzdanje u čudotvorno Dijete Isusa iz Praga. S. Margareta preporučila je da svi nose i mole ovu krunicu Djeteta Isusa kao znak veličine i nevinosti Isusove u jaslicama i kao čvrstu nit koja nas s njim povezuje.

U obrascu kojeg svećenik moli dok blagoslivlja ovu krunicu kaže:

"Gospodine, od svih onih koji nose i mole ovu krunicu na čast 12 godina svetoga djetinjstva Isusovoga, otkloni đavla koji sije zlo, otjeraj neprijatelje duše i tijela, čuvaj ih od svakoga zla koje proizlazi iz ljudske naravi, čuvaj ih trajno i pomozi im da sretno dođu u život vječni".

Nakon ovoga svatko bi želio imati ovakvo iskustvo. Neka se ova krunica moli s pobožnošću i vjerom, pogotovo ponedjeljkom kada se slavi Praški Mali Isus i svakog 25-og u mjesecu, jer je to dan slavnog Utjelovljenja i Rođenja Sina Božjega. "Taj dan se slavi radi velikih milosti kojima nas je Božansko Dijete obdarilo jer se želi razdati", kaže blažena s. Margareta od Presvetog Sakramenta.

Preuzeto iz Petite Ouevre du Divin Enfant Jesus

Krunica Djeteta Isusa

(Način moljenja)

Ljubeći medaljicu moli se:
Presveto Trojstvo mi ti prikazujemo sve poklone srca svetog Djeteta Isusa.

Na svako od tri zrna moli se:
I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Oče naš ....

Na svako od dvanaest zrnaca krunice moli se otajstvo:
I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama. Zdravo Marijo ....

Prije svake Zdravo Marije obično se kaže otajstvo:
1. Utjelovljenje
2. Pohod Blažene Djevice Marije Elizabeti
3. Rođenje
4. Poklon Pastira
5. Obrezanje
6. Poklon Triju Kraljeva
7. Prikazanje Isusovo u hramu
8. Bijeg u Egipat
9. Boravak u Egiptu
10. Povratak u Nazaret
11. Život Isusov u Nazaretu
12. Isus u hramu među učiteljima i pismoznancima

Zahvalna molitva Malom Isusu

Božansko Dijete Isus, znam da me voliš i da me

nećeš nikada napustiti. Zahvaljujem ti za tvoju prisutnost u mom životu.

Čudotvorno Dijete, vjerujem u Tebe i tvoje obećanje mira, blagoslova i slobode od svih nevolja. U tvoje ruke stavljam sve svoje brige i potrebe.

Gospodine Isuse, pouzdajem se u tvoje neizmjerno milosrđe i ljubav. Želim te slaviti i častiti sada i uvijek. Amen.

1.5. Razmatranja o Božiću i pobožnosti Djetetu Isusu

Isusovo porođenje i Marijino trajno djevičanstvo:
Katolička vjera nas uči da "Crkva ispovijeda stvarno i trajno Marijino Djevičanstvo i u porodu utjelovljenog Sina Božjega. Doista rođenje Krista nije njezinu djevičansku netaknutost umanjilo nego posvetilo".
(Katekizam Katoličke Crkve br. 499)

Bog je Mariju, svoju Majku odlikovao vanrednim povlasticama. Duh Sveti je već po proroku Izaiji nagovijestio da će roditi Sina a ostati Djevica (Iz 7,14). Marija nije nikada upoznala muža. Začela je po Duhu Svetome. Nije osjetila nikakvih posljedica što majke trpe obično pri porodu i poslije poroda. Sv. Jeronim kaže da je Isus izišao iz krila Marijina kao što prolaze sunčane zrake kroz kristal, a da ga ne lome, nego ga čine još ljepšim. Tako ni Isus svojim porodom nije ozlijedio djevičanstvo Marijino nego ga još više posvetio. Materinstvo s djevičanstvom je Bog samo u Mariji spojio!

Sv. Bernard se najviše divio ovoj Marijinoj povlastici. Jer sve drugo, kaže, što ima Marija imaju i drugi sveci Božji,

premda nemaju u istoj mjeri u kojoj je Bog Mariji udijelio sve milosti i kreposti, ali samo Marija je i Djevica i Majka. Po tome joj nitko nije sličan, to je samo Marijina povlastica. Divimo se vanrednoj povlastici preslavne Majke Božje i častimo je dubokom poniznošću. Molimo je da nam isprosi svojom velikom moću od svoga Sina pomoć u napastima protiv svete čistoće. Bog nas povlasticom kojom je uresio Mariju uči kako mu je mila krepost čistoće a odurna i najmanja nečistoća.

(M. Kulunčic D.I. , Zvijezda mora, Zagreb 1931. st. 18-20).

Sv. Maksimilian Kolbe - S Bezgrešnom pred jaslicama:

Na što si mislila Ti, o Bezgrešna, kad si po prvi put položila božansko Djetešce na ono malo slamice? Koji osjećaji su bujali u tvom srcu kad si ga povijala, privijala svome Srcu i dojila na svojim grudima? Znala si tko je to Djetešce, jer su proroci o njemu govorili, a Ti si ih razumijevala bolje od svih farizeja i učitelja Pisma. Duh Sveti ti je dao neusporedivo više svjetla nego li svim drugim dušama skupa. Koliko li je otajstava Isusovih Duh Sveti koji je živio i djelovao u tebi objavio samo tvojoj bezgrešnoj duši!

Već od trenutka Navještenja Presveto Trojstvo po Arkanđelu Gabrijelu ti je na jasan način predočilo plan otkupljenja i čekalo od Tebe odgovor. U tom trenutku Ti si bila svjesna na što pristaješ i čija ćeš Majka postati. A sada, evo Ga pred Tobom u liku slabog novorođenčeta. Koji li osjećaji poniznosti, ljubavi, zahvalnosti su se budili u tvom Srcu... dok si se divila poniznosti, ljubavi i zahvalnosti

koju je utjelovljeni Bog iskazivao prema Tebi. Molim Te, ispuni i moje srce poniznošću, ljubavlju i zahvalnošću!

(Gli scritti di san. Massimilano Kolbe III. Firenze 1978. st. 547).

BOŽIĆ I PRESVETA EUHARISTIJA

Veza između Betlehema i dvorane Zadnje večere nerazdružive su, i jedna i druga upotpunjuje. Proučimo ih danas!

Euharistija je posijana u Betlehemu. Što je Euharistija ako ne pšenica odabranih, kruh života? A pšenica se sije. Pšenica treba pasti u zemlju, proklijati, sazrijeti, požeti se i samljeti, kako bi se od nje učinio kruh koji hrani.

Rađajući se na slami u štalici Riječ je pripremila svoju Euharistiju. Euharistija je zadnja svrha svih Isusovih otajstava, ona je njihova dopuna. Isus je došao sjediniti se s čovjekom. Za vrijeme života svoga sklopio je s njim savez milosti, savez primjera i zasluga. Ali tek u Euharistiji se je imalo dovršiti najsavršenije jedinstvo, za koje je čovjek sposoban na ovom svijetu. Ne valja gubiti s vida tu božansku zamisao i taj cilj što ga je naš Gospodin zasnovao, ako želimo shvatiti plan Božji: udruženje milosti po tajnama svoga života i svoje smrti, udruženje tijela i osoba u Euharistiji, a jedno i drugo nas priprema za konačno udruženje u slavi.

Kao što putnik svoj cilj nikada ne gubi s vida i sve svoje korake upravlja prema njemu, tako je u čitavom svom životu Isus potajno spremao Presvetu Euharistiju.

Ta je nebeska pšenica posijana u Betlehemu, kući

kruha. Gledajte je na slami, a ta je zgnječena, izmrvljena slama bijedno čovječanstvo koje je po sebi neplodno. Isus ga je ponovo podigao u sebi, On mu je vratio život i učinio ga plodnim: "Ako zrno padnuvši na zemlju sagnjili, donosi plod". Danas je to Božansko zrno posijano. Njegove su suze vlaga koja će pridonijeti da uzraste i postat će lijepo. Betlehem je na brežuljku koji gleda u Jeruzalem. Kada taj klas sazri, nagnuti će se prema Kalvariji, gdje će biti samljeven, gdje će biti stavljen u peć muka, da postane kruh života.

Mudraci će doći jesti, a On će im pružiti užitak. Poziva ih na kraljevski pir Janjeta: "Mudraci hite ka kraljevskoj gozbi". Mudraci su tu predstavljali kraljevske duše, koje znaju same sobom vladati i koje se danas hrane sv. Pričešću.

Veza između Spasiteljeva rođenja u Betlehemu i Presvete Euharistije promatrane kao Sakramenat, nalaze se i onda kada se Presv. Euharistija promatra kao Žrtva.

Pravo se Janješce rodilo u Betlehemu. Isus se rađa kao janje u štalici i kao što i ono, ne poznaje nego svoju Majku. On se je već nudio za žrtvu, te je prvi njegov vapaj: "Oče, Tebi se više ne mile ni žrtve, ni prinosi zakona, ali si mi Ti dao tijelo, evo ga". To je tijelo uvjet da On bude žrtvovan, zato mu je dano i Isus se nudi svom Ocu. Gojit će se to maleno Janje uz svoju Majku, koja će za četrdeset doći do tajne njegove žrtve. Ona će ga hraniti čistim i djevičanskim mlijekom, te će Ga čuvati za dan žrtve. Taj će značaj žrtve biti na Njemu tako označen, da Ga sv. Ivan prvog dana njegova javnog života neće znati drugačije

označiti nego imenom Božanskog Jaganjca: Evo Jaganjac Božji, evo koji uzima grijehe svijeta!

Žrtva počinje u Betlehemu, a dovršava se na oltaru u sv. Misi. Kako je dirljiva ona sv. Misa o ponoći po svem kršćanskom svijetu! Vjernici je dugo vremena unaprijed žele, sretni su kada joj svake godine iznova prisustvuju. Tko daje našem Božiću one čari, našim pjesmama ono veselje, našim srcima ono oduševljenje, ako ne Isus koji se bitno rađa na oltaru, premda je u različitom stanju? Ne smjeraju li naše pjesme, naše duboko štovanje ravno na njegovu osobu? Predmet je naše svetkovine prisutan i mi stvarno polazimo u Betlehem i tu ne nalazimo uspomenu ili sliku, nego bi samo Božansko Dijete!

Pogledajmo još kako Euharistija počinje u Betlehemu. Tu je Emanuel koji hoće stanovati stanovati sa svojim pukom. Danas počinje živjeti s nama, Euharistija će ovjekovječiti njegovu prisutnost. Tu je Riječ postala tijelo, a u Sakramentu, da nam dade svoje tijelo, Božanska Riječ postaje kruhom, da ga može blagovati.

U Betlehemu započinje Isus izvršavati krepost svog sakramentalnog života. Tu skriva svoje božanstvo kako bi čovjeka približilo Bogu. Tu skriva svoju božansku slavu, da malo pomalo dođe do toga da sakrije i svoje čovještvo. Svoju moć veže uz slabost udova jednog djeteta, a poslije će je vezati pod Svetim Prilikama. Isus je u Betlehemu siromašan, lišen svoga posjeda, On Stvoritelj i Gospodar svih stvari: štalica nije njegova, daju mu je ljudi: sa svojom Majkom živi od darova pastira i od doprinosa Mudraca. A kasnije će u Euharistiji tražiti u čovjeku zakon

i malo brašna za tvar Sakramenta, odijelo za svog svećenika i svoj oltar.

U Betlehemu još nalazimo početak Euharistijskog klanjanja. Marija i Josip prvi su klanjaoci utjelovljenja Riječi: oni vjeruju čvrsto, njihova je vjera krepost. Pastiri se i Mudraci klanjanju zajedno s Marijom i Josipom.

Marija se sva daje u službu svome Sinu, sva pomnjiva da predusretne i zadovolji njegove i najmanje želje. Pastiri nude svoje priproste darove. Mudraci svoje gospodske darove, to je sve klanjanje Bogu.

I Euharistija će isto tako biti sastajalište svih staleža i središta katoličkog svijeta. Iskazivati će joj se ovo dvostruko klanjanje: nutarnje klanjanje vjere i ljubavi, i vanjsko klanjanje po sjajnim dvorima, crkvama i prijestoljima gdje će biti izložen Bog - Hostija.

Rođenje našeg Spasitelja nameće mi još jednu drugu misao. Anđeli naviještaju pastirima Spasitelja ovim riječima: "Danas vam se rodio Spasitelj". Što to znači? - Počinje novi svijet, Adamovo se ruši i nadomješta se djelom Božanske obnove. Dva su Adama, otac izrođenog naroda iz zemlje - zemaljski, a drugi Adam, otac preporođenog naroda iz Neba - nebeski. Drugi Adam će sve obnoviti što je prvi uništio. Ali zapamtite, ta se obnova na zemlji ne vrši nego po Presvetoj Euharistiji!

Glavna točka Adamova grijeha, velika obmana đavolske napasti, bijaše sadržana u ovoj izreci: "Bit ćete kao bogovi".

Postat ćete slični Bogu! - A zapravo postadoše slični životinjama. Gospodin dolazi uzeti obećanje Sotone,

da nam ga ponovi, ali i ispuni. Sotona će biti uhvaćen u velikoj zamci. Da, mi ćemo postati slični Bogu blagovanjem njegova Tijela i njegove Krvi.

Nećete umrijeti. - Besmrtnost primamo u sv. Pričesti kao stalan zalog: "Onaj koji blaguje moje Tijelo i pije moju Krv, ima život vječni i Ja ću ga uskrisiti u posljednji dan", Gospodin nam obećava vječni život. Vremeniti, istina gubimo, ali to i nije život koji bi bio dostojan tog imena, to je samo put k pravom životu.

Biti ćete slični Bogu. - Stalež se mijenja ako se popnemo na savršenije stanje: pučanka postaje kraljicom kada je kralj uzme za ženu. Naš nas Gospodin združuje sa svojim Božanstvom kada nam udijeli sama sebe. Mi postajemo njegovo Tijelo i njegova Krv; primamo nebesko i božansko kraljevstvo Stvoriteljevo. S Isusovim utjelovljenjem ljudska je narav bila sjedinjena s božanskom, a sv. Pričest nas pojedince sjedinjuje s Bogom i čini nas sudionicima Božje naravi. Tjelesna hrana pretvara se u naše tijelo, a po sv. Pričesti se mi pretvaramo u Onoga koga blagujemo, postajemo udovi Božji. U Nebu ćemo biti u toliko većoj slavi, ukoliko se pretvorimo u Isusa Krista čestim primanjem njegova presvetog Tijela.

Napokon, znati ćete sve. - Zlo, da: ali dobro - nažalost ne! Gdje se uči ta dobra mudrost ako ne u sv. Pričesti? Slušajte što kaže Gospodin svojim apostolima nakon što ih je pričestio: "Neću vas više zvati slugama .... nego prijateljima svojim, jer sve što sam čuo od svoga Oca, objavio sam vam". U presvetoj Euharistiji je sam Bog naš Učitelj.

Eto kako Presveta Euharistija dopunjava obnovu započetu u jaslicama. Veselimo se dakle lijepom danu kada se rađa božansko sunce Euharistije. Neka naša zahvalnost nikada ne rastavlja jaslice od oltara, utjelovljenu Riječ od Boga-Čovjeka, koji je postao kruh života u Presvetom Sakramentu.

Dijete Isus uključi me u more tvog milosrđa

(Sv. Faustina Kowalska)

O čista Djevice, Ti si danas na putu i ja također putujem. Osjećam da današnje putovanje ima svoje značenje. O Djevice, što zračiš tako čista kao kristal, posve udubljena u Boga, Tebi poklanjam svoj nutarnji život. Učini sve to tako da bude ugodno tvojem Sinu. O moja Majko, vruće želim da mi podariš za vrijeme polnoćke malo Dijete Isusa. I ja osjećah u dubini duše tako živu Božju nazočnost, da sam svjesno morala suzdržati radost, da ne bih izvanjski pokazala što se događa u mojoj duši.

Prije večere otiđoh kratko u kapelu, da bi u duhu lomila božićni kruh s onim osobama koje su bliske mom srcu. Predstavila sam ih Gospodinu imenom i molila milost za njih. To još nije bilo sve. Preporučila sam Gospodinu progonjene, trpeće i one što ne poznaju njegovo Ime i posebno jadne grješnike. O Dijete Isuse, srdačno Te molim, uključi sve u more tvog neshvatljivog milosrđa. O slatko, malo Dijete Isus, primi moje srce, neka Ti bude ugodnim i udobnim stanom. O neizmjerno Visočanstvo, o kako si nas slatko hranio. Ovdje nema nikakvog gromovskog straha velikog Jahve. Ovdje je slatki, mali Isus.

Ovdje se ne plaši niti jedna duša, premda tvoja slava nije umanjena, nego samo skrita. - Nakon večernjeg objeda osjećala sam se jako umornom i bolesnom. Morala sam leći, ali probudih se s Presvetom Majkom sve do dolaska Djetešca.

25. prosinca 1936. Polnoćka. Za vrijeme sv. Mise sasvim me prože Božja nazočnost. Neposredno prije pretvorbe ugledah Majku, malo Dijete Isusa i Starca. Presveta Majka mi reče: "Moja kćeri Faustina, ovdje ti je najdragocjenije blago" i pruži mi Dijete Isusa.

Dijete Isus pruža ručice prema meni

(Sv. Faustina Kowalska)

Prije polnoćke htjela sam ostati budnom, ali ne mogah. Odmah sam zaspala, jer sam se osjećala jako loše. Ali kod zvonjave za polnoćku skočiš odmah. No, obukla sam se s velikom mukom, jer mi je postajalo sve lošije.

Kada sam došla na polnoćku, uronila sam na početku sv. Mise u duboku pobožnost. Vidjela sam jaslice u Betlehemu pune svjetlosti. Presveta Djevica je umotavala Isusa u pelene. Bila je uronjena u Ljubav. Sveti Josip je još spavao. Tek kada je Majka Božja položila Dijete Isusa u jaslice Josipa je probudilo svjetlo Božje. Također on je molio. Nakon nekog vremena ostadoh sama s malim Isusom. Ispružio je svoje ručice prema meni i razumjeh da Ga trebam uzeti u ruke. Isus nasloni svoju glavicu na moje srce, a svojim dubokom pogledom dao mi je razumjeti da se On ugodno osjeća na mom srcu. U tom trenutku Isusa nestade i zvonce zazvoni za sv. Pričest. Moja duša

onemoća od radosti. Na kraju sv. Mise bila sam tako iscrpljena da sam morala napustiti kapelu i otići u svoju ćeliju. Nisam mogla otići na zajednički čaj. Moja je radost bila velika za vrijeme blagdana, jer sam ostala neprestano sjedinjena s Gospodinom. Vidjela sam da svaka duša čezne za Božjom utjehom, ali ne želi se nikako odreći ljudskih zadovoljstava. Ipak te dvije stvari ne mogu se nikako spojiti.

Kršćanine upoznaj svoje dostojanstvo

Predragi, radujemo se jer nam se danas rodio naš Spasitelj. I ne smijemo biti žalosni danas kada slavimo rođendan Života. Gospodin je uništio strah od smrti i obradovao nas obećanjem da će nam dati život vječni.
I neka se nitko ne odvaja iz ove radosti. Svi imamo jedan jedini razlog općeg veselja: naš je Gospodin uništio grijeh i smrt, i kao što nikoga nije našao bez grijeha, tako je došao sve nas spasiti. Neka se raduje pravednik, jer se približava pobjedi. Neka se veseli i grješnik, jer je pozvan na oproštenje. Neka kliče od radosti i nekršteni, jer je pozvan na život.

Kada se ispunilo vrijeme koje je odredila nedokučiva i duboka Božja Providnost, Božji Sin je preuzeo ljudsku narav, kako bi je izmirio s njezinim Stvoriteljem. Tako je đavao uzročnik smrti, svladan od one iste naravi, koju je sam prije svladao.

Kada se Gospodin Isus rodio anđeli su veselo pjevali Slava Bogu na visini, na zemlji mir ljudima dobre volje. Vidjeli su da je nebeski Jeruzalem sagrađen od svih

naroda svijeta. Koliko li se moraju radovati bijedni ljudi tome neizrecivom djelu Božje dobrote, kada mu se toliko vesele i nebeski anđeli!

Predragi, zahvalimo stoga Bogu Ocu po njegovu Sinu u Duhu Svetome, koji nam se smilovao radi svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio, i jer smo po grijehu bili mrtvi, oživio nas je po Kristu, da po Njemu budemo novo stvorenje i njegovo novo djelo. Stoga svucimo staroga čovjeka s njegovim djelima i odrecimo se putenosti, kada smo već postali dionici Kristova rođenja.

Kršćanine, upoznaj svoje dostojanstvo i kada si postao dionik božanske naravi, nemoj se grješnim životom vraćati na prijašnju podlost! Sjeti se koje li si glave i kojeg li si tijela ud! Ne zaboravi da si izbavljen od vlasti tmina i prenesen u divno Božje kraljevstvo.

Po sakramentu Krštenja postao si hramom Duha Svetoga. Nemoj svoga Gospodina istjerati iz svoga srca zlim djelima i nemoj se ponovo predati u službu vraga, jer te je Krist skupo platio, platio Te svojom svetom Krvlju.

Mali Isuse i veliki Bože umnoži nam vjeru i ufanje!

(bl. Alojzije Stepinac)

Dragi vjernici!

Sv. Luka Evanđelist počinje svoj izvještaj o rođenju Isusovu riječima: "U ono vrijeme izađe zapovijed od cara Augusta da se popiše sav svijet" (Lk 2, 1). Kada je car izdavao tu zapovijed, nije sigurno ni slutio, da je oruđe u rukama Svevišnjega, koji se njegovom zapovijedi htio poslužiti, kako bi ostvario svoje planove. Već je na usta

Izaije progovorio Bog: "Moje misli nisu vaše misli i moji putovi nisu vaši putovi - govori Gospod. Kao što je daleko Nebo od Zemlje, tako su još dalje moji putovi od vaših putova i moje misli od vaših misli! (Iz 55, 8).

Tako je bilo i u ovom slučaju sveopćeg popisa, koji je naredio car August. Jer što je htio ovim popisom car, a što je htio Bog Otac nebeski? Car je htio znati koliko ima pučanstva u Rimskom carstvu. Htio je znati kako je jak i moćan vladar. Htio je znati koliko ljudi mora plaćati porez. To su bile uglavnom misli cara Augusta kada je naredio popis. Misli dakle, čisto zemaljske, a možda još više tašte i isprazne.

A Bog, Otac nebeski poslužio se tom odlukom za nešto sasvim drugo. Nastupila je naime bila punina vremena, o kojoj su govorili proroci tisuće godina unatrag. Punina vremena iza tolikih stoljeća očekivanja, a o kojoj govori sv. Pavao: "A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svojega, rođena od žene, pokorna zakonu, da iskupi one koji bijahu pod zakonom i primi posinaštvo" (Gal 4, 4). I taj Sin Božji, Isus Spasitelj naš, imao se roditi u Betlehemu, gradu dosta udaljenom od Nazareta, gdje je boravila Majka Božja sa sv. Josipom, kako bi se pokorila zapovijedi i pošla na daleki put sa svim neugodnostima, koje su tim putom bile vezane. Čovjek snuje, a Bog određuje.

Isus Krist dolazi dakle, na svijet ne u Nazaretu, nego u Betlehemu, što znači "mjesto kruha", jer je On živi kruh nebeski, koga Bog šalje ljudima za hranu. On dolazi po odluci Božjoj, a po nehotičnoj odredbi Carevoj, ali po

odluci Božjoj, dolazi na svijet u štali, da i najsiromašniji i najbjedniji razumiju, da su vrata k Njemu otvorena svim ljudima dobre volje, i da i bogati razumiju, da je sav sjaj ovoga svijeta samo bijedna štala za Onoga, koji je Gospodar nebesa. On dolazi na svijet u potpunoj skrivenosti, jer Ga je već pred tisuću godina kao takvog navijestio Izaija prorok: "Vera tu es Deus absconditus, Deus Israel Salvator! - Zaista, ti si Bog skriveni, Bog Izraelov Spasitelj!" (Iz 45, 15). Indirektno, zbog zapovijedi careve, ali zapravo po Božjoj odluci, dolazi na svijet u jaslicama, jer nije bilo mjesta u gostionici. Dolazi na svijet u jaslicama, kamo se stavlja hrana životinjama, jer je i On sišao s Neba na Zemlju, da bude ovdje hrana ljudskim dušama. Radi odluke careve o popisu dolazi Mali Isus na svijet u hladnoj i tamnoj noći, jer nema za Njega svijetle i tople sobe. Ali Bog Otac je htio pokazati time svu mizeriju čovječanstva, kojemu je prije dolaska Sina Božjega nedostajala toplina ljubavi i prema Bogu, i prema bližnjemu, i koje je lutalo u tami neznaboštva i već se počelo smrzavati i umirati. Zapovijed careva lišila je Isusa i ono malo udobnosti što ju je imao u Nazaretu, tako da dolazi na svijet u potpunom siromaštvu. Ali desilo se to po Božjoj odluci, da ljudi shvate kako put u Nebo nije put sjetilnih užitaka, kakvim je bilo odano staro poganstvo, nego put odricanja i samoprijegora.

Braćo! Nedokučivi su za nas putovi Božji. Vječni neizmjerni Bog čini i danas velika djela i na Nebu i na Zemlji, i tko bi shvatio misli njegove i sudove njegove? Ta kako bi mogao bijedni crv, koji puže po podu velebnog

Božjeg hrama, shvatiti svu njegovu veličinu, i misli Majstora koji je to gradio? Mi smo danas svjedoci najvećih zbivanja na Zemlji. Svjedoci, kada su se uhvatile u koštac milijunske vojske kao nikada do sada. Svjedoci, kada svijetu prijeti pogibelj, da nestane svakog traga kršćanskoj civilizaciji. Svjedoci, kada se malo njih raduje, ali mnogo njih plače i uzdiše. Svjedoci, kada su milijuni posumnjali, postoji li još uopće neko biće koje vodi brigu o ovome svijetu i njegovim bijednim stanovnicima.

A ipak? Kako jučer, tako i danas i uvijek vrijedi riječ knjige Mudrosti: "Tua autem Pater providentia gubernat! - Tvoja pak Oče providnost upravlja!" (Mudr 14, 3). Samo luda može posumnjati, da li Bog ima još kakav udio u zbivanjima na ovome svijetu. Jer vjeran kršćanin znade, da nema veličine na ovome svijetu pred kojom bi strepio Gospod Bog, niti sitnice koja bi izmakla oku njegovu, niti skrušena srca, kojemu se ne bi htio smilovati, niti zločin, koji ne bi mogao kazniti.

Klečeći dakle, danas u duhu pred Malim Isusom u jaslicama, oživimo u sebi vjeru i ufanje u Božju providnost. Ta zar je veliki Bog manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda, kada je patrijarhu Abrahamu izveo iz njegova obitavališta, i odveo u nepoznatu zemlju, da ga učini Ocem tolikih pokoljenja? Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda, kada je dozvolio da nevini Josip bude prodan u Egipat kao rob i onda ga učini spasiteljem oca i braće, i toliko drugih duša? Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda, kada je pustio da Mojsije bude izložen u košarici u Nilu

samo zato, da ga odgoji i osposobi kasnije za spasitelja svoga naroda? Zar je manje moćan, dobar i mudar danas, nego li je bio onda, kada je na čudesan način pomoću gavrana hranio Iliju, proroka u pustinji, strpljivog Joba nanovo obogatio i uzveličao više nego prije one teške kušnje, Davida odveo od stada i nakon teških kušnji učinio kraljem Izraela, Juditu spasiteljicom naroda?

A što nabrajati dalje, kada o ljubaznoj providnosti Božjoj govori svaki dan, svaka travka, svaki crvić, svaka ptica, svaka riba, svaka zvjerka, svaki potočić, svaka zvijezda, zrak i more, nebo i zemlja. Možda je najlakše izrazimo riječima proroka Habakuka: "Et laudie ejus est terra! - I hvale je njegove puna zemlja!" (Hab 3, 3).

Padnimo dakle danas na koljena pred Isusom u jaslicama i istresimo srce svoje pred Njim. Mali Isuse i veliki Bože, umnoži nam vjeru i ufanje! Umnoži nam vjeru, da se ništa ne zbiva bez tvoga dopuštenja na Zemlji. Umnoži nam vjeru, da se ništa ne može desiti nikom od nas osobno prije, nego Ti daš dozvolu. Umnoži nam ufanje, da Ti želiš u svim stvarima ne našu nesreću, nego naše istinsko dobro. Želiš ga sigurno i pod ovim teškim udarcima, koji stižu čovječanstvo, jer zato si konačno sišao na Zemlju - kako nas uči i naša lijepa Božićna pjesma:

S Neba siđe doli radi grješnika,
rodi se u štali radi čovjeka!

Mali Isuse i veliki Bože, umnoži nam vjeru i ufanje! Onda ćemo i kroz ovu najtežu svjetsku oluju proći bez straha i štete, jer ništa ne manjka onima, koji Tebe ljube!

Katolički list br. 1, 1942, 1-2.

2. POBOŽNOST SVETOJ OBITELJI

Slaveći blagdan svete obitelji Crkva s dubokim poštovanjem promatra sveti život Isusa, Marije i Josipa u skrovitosti. Pristajanje vjerom na Božji plan spasenja kršćanska zajednica postaje Božja obitelj i svećenički narod osposobljen da svoj život prikaže Bogu kao žrtvu ugodnu iz ljubavi. Svaka je obitelj pozvana da u suživotu odražava sliku Svete Obitelji iz Nazareta. U njoj vidimo potpuno ostvarenu uzajamnu suradnju i savršen odgovor na Božji plan spasenja. U katoličkoj tradiciji rađale se su mnoge pobožnosti na čast Svete Obitelji. Donosimo one do kojih smo uspjeli doći.

2.1. Molitve Svetoj Obitelji

Dobri Spasitelju, koji si svojim divnim krepostima i primjerom svoga kućnog života posvetio od Tebe izabranu Obitelj na zemlji: pogledaj, molim Te, na ovu našu obitelj koja se pred Tobom baca na koljena i moli Te za tvoju milost. Spomeni se da smo svi mi tvoji ukućani, jer smo se posvetili Tebi, da Ti na osobit način služimo. Štiti nas milostivo, izbavi nas od svih pogibelji, pomozi nam u nevoljama i daj nam snage da ustrajemo u nasljedovanju tvoje svete Obitelji; daj da Ti ostanemo vjerni u poslušnosti i ljubavi za cijeloga svoga zemaljskog života i da Te jednom u Nebu uzmognemo navijeke slaviti.

Marijo, predobra Majko, molimo Te, uzmi nas pod svoju zaštitu, jer se nadamo da će tvoj jedinorođeni

božanski Sin uslišati tvoje molitve.

A Ti, slavni patrijarhu, sveti Josipe, priteci nam u pomoć svojim moćnim zagovorom, i naše prošnje predaj Mariji u ruke, da ih Ona predloži Isusu Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Svetoj Obitelji, zajednici ljubavi

(Papa Ivan Pavao II)

Sveta Obitelji, zajednico ljubavi Isusa, Marije i Josipa, uzore i ogledalo svakoj kršćanskoj obitelji, tebi posvećujemo naše obitelji. Otvori srce svake obitelji da prihvati vjeru, da primi Božju Riječ, da svjedoči ljubav, da postane izvor novih svetih zvanja. Prosvijetli duh roditeljima da brižnom ljubavlju, mudro i ljubeznom pobožnošću sigurno vode djecu prema duhovnim i vječnim dobrima. Probudi u dušama mladih čistu savjest i slobodnu volju da rastu u "milosti i mudrosti" velikodušno prihvaćajući dar Božjeg poziva. Sveta Obitelji iz Nazareta, isprosi nam milost da svi mi nasljedujemo ustrajnu molitvu, velikodušnu poslušnost, dostojanstveno siromaštvo i djevičansku čistoću koje si ti živjela, da otvorimo svoju dušu za vršenje volje Božje te da brižno i nenametljivo pratimo one koji su među nama pozvani da iz bližega slijede Gospodina Isusa Krista koji je dao samoga sebe za nas. Amen.

Molitva zagovora Svete Obitelji za našu obitelj

(Papa Ivan Pavao II)

Bože, od kojega dolazi svako očinstvo na nebu i na zemlji, Oče koji si Ljubav i Život, neka svaka obitelj na zemlji posredstvom tvoga Sina Isusa Krista, "rođena od žene" i posredstvom Duha Svetoga, izvora Božje ljubavi

postane istinsko svetište života i ljubavi za nove naraštaje koji se uvijek obnavljaju. Neka tvoja milost vodi misli i djela supruga prema dobru njihovih obitelji i svih obitelji svijeta. Neka mladi naraštaji nađu u obiteljima oslonac za razvoj svoje osobnosti i rast u ljubavi i istini. Neka se ljubav ojačana milošću sakramenta braka pokaže jačom od svake slabosti i krize kroz koje ponekad prolaze naše obitelji. Bože, molimo Te po zagovoru Svete Obitelji iz Nazareta, da Crkva u svim narodima na zemlji može plodno vršiti svoje poslanje u obiteljima i po obiteljima. Ti si Život, Istina i Ljubav u zajedništvu sa Sinom i Duhom Svetim. Amen.

Ženo, Majko i Zaručnice

(Papa Ivan Pavao II)

O Marijo, Majko Isusova, zaručnice Josipa zanatlije, u tvome Srcu su sabrane radosti i napori svete Obitelji. Trenutke patnje prikazivala si Bogu imajući uvijek povjerenja u njegovu Providnost. Molimo te, zaštiti sve žene koje se svakodnevno muče kako bi njihova obitelj mogla živjeti u djelotvornom skladu. Isprosi im milost da budu žene kršćanski mudre, iskusne u molitvi i ljudskosti, jake u nadi i progonstvima, kao Ti, nositeljice istinskog mira.

Ljubezna Majko našeg Spasitelja, Tebi povjeravam sve obitelji, poglavito muževe i supruge koji se nastoje ugledati na tvoju obitelj u Nazaretu. Zagovaraj roditelje i djecu da bi njihova ljubav bila jaka i vjerna kao ljubav koja je ispunjala tvoje Bezgrešno Srce.

Sveta Obitelji, klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života

(Papa Pavao VI)

Gospodine Isuse! Ti siđe s Josipom i Marijom, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A Majka je tvoja brižno čuvala sve uspomene u svom Srcu. Ti si napredovao u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi (Lk 2,51). Pratim vas i ulazim u vašu siromašnu kućicu koju ste posvetili molitvom, radom, govorom i šutnjom. Padam ničice i klanjam se otajstvu vašeg skrovitog života.
Sjedinjen s vama u molitvi postao sam član Svete Obitelji koja brani i pomaže svoje molitelje. Sveta Obitelj koja je bila čuvarem dara božanske Mudrosti, svjedokom istine i ljubavi privela je svoju braću i sestre svjetlu koje obasjava tamu, pobjeđuje strah i naviješta uskrsnuće. O Isuse sjaju Svete nazaretske Obitelji, blagoslovi moju Crkvu u malom, moju obitelj, pomozi moju vjeru, podupri moja nastojanja i proširi prostore moje ljubavi. Amen.

Sv. Josipu čuvaru Svete Obitelji

(Bl. papa Ivan XIII)

Sv. Josipe, čuvaru Isusov, čisti Marijin zaručniče koji si proveo život savršeno ispunjajući zadaću, radom svojih ruku uzdržavao si Svetu nazaretsku Obitelj. Štiti, molim te, one koji se s povjerenjem tebi obraćaju. Ti znaš njihove čežnje, njihove tjeskobe i nade. Tebi se utječu jer znaju da će naći onoga koji će ih razumjeti i štititi. I ti si iskusio kušnju i umor. I pored obaveza svakodnevnog života tvoja je duša bila ispunjena najdubljim mirom i neizrecivom radošću zbog blizine Sina Božjega koji ti je bio povjeren i Marije, njegove preslatke Majke. Neka oni koji se tebi utječu osjete da nisu sami u svom radu već da znadu Isusa otkriti pored sebe, prihvatiti ga milošću i vjer-

no ga čuvati kao što si ti to činio.
Daj da u svakoj obitelji, u svakoj radionici gdje kršćani rade to mjesto bude posvećeno ljubavlju, strpljivošću, pravednošću i nastojanjem da se dobro radi kako bi se postiglo obilje darova nebeskog blagoslova.

Posveta obitelji Svetoj Obitelji

(Iz molitvenika Pregate)

O Isuse, naš preljubezni Otkupitelju, koji si nas svojom mukom spasio htio si obasjati svijet svojim naukom i primjerom. Veći dio svoga života si proveo ponizno podložan Mariji i Josipu u siromašnoj kućici u Nazaretu posvećujući Obitelj koja je uzor svim kršćanskim obiteljima. Dobrohotno primi našu obitelj koja se sada tebi predaje i posvećuje. Štiti je, čuvaj u svetom strahu, miru, razumijevanju i slozi kršćanske ljubavi da bi ona suobličujući se božanskom uzoru tvoje Obitelji mogla postići vječno blaženstvo.
Marijo, ljubezna Isusova i naša Majko, svojim samilosnim zagovorom učini da tvoj Sin primi ovu poniznu posvetu i isprosi nam njegovu milosti i blagoslov. Sv. Josipe, čisti čuvaru Isusa i Marije pomozi nam tvojim molitvama u svakoj duhovnoj i materijalnoj potrebi da bi mogli zajedno s tobom u vječnosti blagoslivljati našeg božanskog Otkupitelja Isusa. Amen.

2.2. Litanije Svetoj Obitelji

(Za privatnu upotrebu, objavljene na talijanskom u Filotei Mariani i molitveniku Pregate)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože
smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
smiluj nam se!

Isuse, Sine Boga živoga, koji si postao
čovjekom iz ljubaviprema nama te
tako posvetio i oplemenio obiteljske veze
Isuse, Marijo i Josipe, Sveta Obitelji
Sveta Obitelji, sliko
Presvetog Trojstva na zemlji
Sveta Obitelji,
savršeni uzore svih kreposti
Sveta Obitelji, koja nisi
bila prihvaćena u Betlehemu
Sveta Obitelji, slavljena od anđela
Sveta Obitelji, koju su
počastili pastiri i kraljevi
Sveta Obitelji, koju je
slavio sveti prorok Šimun
Sveta Obitelji, progonjena i
primorana bježati u tuđu zemlju
Sveta Obitelji,
koja si u Egiptu skriveno živjela

smiluj nam se!

Sveta Obitelji,
najvjernija Božjim Zakonima
Sveta Obitelji, uzore kršćanskim
obiteljima rođenima u Duhu
Sveta Obitelji, čija je glava
sv.Josip uzor očinske ljubavi
Sveta Obitelji, u kojoj je
Marija Majka uzor majčinske ljubavi
Sveta Obitelji, u kojoj je Isus
uzor poslušnosti i sinovske ljubavi
Sveta Obitelji,
zaštitnice svih kršćanskih obitelji
Sveta Obitelji, naše utočište
u životu i nado u času smrti.

smiluj nam se!

Od svega što nam može oduzeti
mir i jedinstvo srdaca, Sveta Obitelji
Od očajavanja naših duša,
Sveta Obitelji
Od navezanosti na zemaljska dobra,
Sveta Obitelji
Od želje za ispraznošću,
Sveta Obitelji
Od ravnodušnosti u služenju
Bogu, Sveta Obitelji
Od zle smrti, Sveta Obitelji.

oslobodi nas!

Po savršenom sjedinjenju
vaših srdaca, Sveta Obitelji
Po vašem siromaštvu i
poniznosti, Sveta Obitelji

usliši nas!

Po savršenoj poslušnosti koja
je bila među vama, Sveta Obitelji
Po vašim žalostima i pretrpljenim
patnjama, Sveta Obitelji
Po vašem radu i
poteškoćama, Sveta Obitelji
Po vašoj molitvi i šutnji,
Sveta Obitelji.
Po savršenstvu vašeg
djelovanja, Sveta Obitelji.

usliši nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
Pomolimo se: Bože, ti nam u Svetoj Obitelji daješ divan uzor obiteljskih kreposti i uzajamne ljubavi. Daj da je nasljedujemo te postignemo vječnu radost u tvom domu. Po Gospodinu našemu Isusu Kristu koji s Tobom i Duhom Svetim živi i kraljuje u vjeke vjekova. Amen.

2.3. Krunica Svetoj Obitelji

U Katoličkoj Crkvi se posljednjih desetljeća ukorijenila pobožna praksa molitve tipa krunice na čast različitih otajstava naše vjere, pa tako imamo i krunicu na čast Svete Obitelj. Ona je objavljena u mnogim molitvenicima na raznim evropskim jezicima. Moli se na običnu Marijinu krunicu.

Vjerovanje... Oče naš... Zdravo Marijo... Slava Ocu...

Prvo otajstvo: SVETA OBITELJ, DJELO BOŽJE: Na pragu Novog zavjeta kao i Staroga imamo jednu obitelj. Dok su Adam i Eva po grijehu bili uzrokom pada čovječanstva i zla u svijetu dotle Marija i Josip predstavljaju vrhunac svetosti koja se preko njih proširila po cijeloj zemlji. Isus, Otkupitelj počeo je svoje djelo spasenja po ovom djevičanskom i svetom savezu Marije i Josipa po kojemu On pokazuje svoju volju da očisti i posveti obitelji, kolijevke života i svetišta ljudske ljubavi. Molimo da bi Duh Sveti po uzoru na Svetu nazaretsku Obitelj obnovio kršćanske obitelji.

Za svako otajstvo: **Oče naš... Zaziv (ponavlja se 10 puta):** Zdravo Isuse, Marijo i Josipe, Sveta nazaretska Obitelji, blagoslovljena od Boga i blagoslovljen je Sin Božji koji se u Tebi rodio. Sveta Obitelji, tebi se posvećujemo, vodi nas i podržavaj, u ljubavi štiti nas i naše obitelji. Amen. **Slava Ocu...**

Drugo otajstvo: SVETA OBITELJ U BETLEHEMU: Isusovo rođenje u Betlehemu dogodilo se u ovoj jedinstvenoj Obitelji u povijesti čovječanstva. U siromašnoj štali Sin Božji se po prvi put odmorio na krilu svoje Bezgrešne Majke i počinuo u krilu svog prečistog poočima, a oni su mu se poklonili kao pravom Bogu. Molimo da nam Marija i Josip isprose milost da ljubimo Isusa iznad svega te da mu se klanjamo kao Bogu. *(Molitve kao u prvom otajstvu).*

Treće otajstvo: SVETA OBITELJ U HRAMU: Prikazanje prvorođenaca u hramu bijaše obaveza Mojsijeva zakona za sve obitelji u Izraelu. Kad su Marija i Josip prikazivali Isusa u hramu prorok Šimun objavi svijetu Spasitelja i Marijino sudjelovanje u tajni otkupljenja. Molimo da Crkva i sve obitelji na zemlji budu posvećene Svetoj Obitelji. *(Molitve kao u prvom otajstvu).*

Četvrto otajstvo: BIJEG SVETE OBITELJI U EGIPAT: Kao što je Izraelski narod boravio u Egiptu i po Božjem djelu iz njega se vratio u Obećanu zemlju tako je i Sveta Obitelj po Božjoj Providnosti upoznala progonstvo i povratak u domovinu. Molimo da i mi pristanemo potpuno uz odredbe Božje Providnosti te surađujemo na širenju Radosne vijesti. *(Molitve kao u prvom otajstvu).*

Peto otajstvo: ŽIVOT SVETE OBITELJI U NAZARETU: Častimo skroviti život Svete Obitelji u Nazaretu. Ovaj skroviti život u ljubavi i poslušnosti škola je Evanđelja. Ovdje učimo gledati, slušati, misliti i upoznavati koja se velika tajna snaga nalazi u objavi Sina Božjega koji je najveći dio svoga života na zemlji proveo u molitvi, skrovitosti i radu u Svetoj Obitelji. Molimo da se u obiteljima ostvari isto duhovno ozračje koje je vladalo u Nazaretskoj obitelji. *(Molitve kao u prvom otajstvu).*

2.4. Razmatranja o Svetoj Obitelji

Primjer Nazareta

(papa Pavao VI)

Nazaretska je kuća škola u kojoj se počinje upoznavati život Kristov. To je zapravo škola Evanđelja. Ovdje najprije učimo gledati, slušati, misliti i potpuno upoznati koja se velika i tajna snaga nalazi u ovoj vrlo jednostavnoj, poniznoj i divnoj objavi Sina Božjega. Ujedno možda i naučimo pomalo Ga nasljedovati.

Ovdje zapravo shvaćamo način i put kojim lako možemo upoznati tko je Krist. Ovdje osobito razumijemo koliko treba cijeniti ono što se odnosi na njegov boravak među nama, a to nekako uključuju: mjesta, vremena, običaji, govor, sveti obredi, napokon sve čime se Isus služio da se očituje svijetu. Ovdje sve ima glas, sve ima značenje.

Doista, ovdje u ovoj školi uviđamo zašto se mora održavati duhovna stega, ako netko želi slijediti nauk Evanđelja i biti Kristov učenik.

O, kako bismo se rado htjeli vratiti na svoje djetinjstvo i ponovo se povjeriti ovoj poniznoj, a ujedno tako uzvišenoj Nazaretskoj školi. O, kako bismo žarko željeli obnoviti svoja nastojanja da stječemo pravo životno znanje uz Mariju, i razumijevanje božanskih istina.

Ali ovdje smo se zaustavili samo kao hodočasnici i prisiljeni smo se odreći te želje, jer razabiremo da se na ovom svijetu ne može nikada potpuno dovršiti rad oko upoznavanja Evanđelja. Nećemo ipak otići, a da iz Nazareta ne uputimo na brzu ruku i kao usput, nekoliko kratkih napomena.

Nazaret nas najprije uči šutjeti. O, kada bi u nama ojačala cijena šutnje, toga divnog i tako potrebnog svojst-

va duše, u vrijeme kada na nas u ovome uzburkanom i odveć uznemirenom životu, u ovo naše doba, juriša toliko povika, galame i vike. O, nazaretska šutnjo, uči nas da budemo učvršćeni u dobrim mislima, zaokupljeni nutarnjim nadahnućima, da budemo dobro pripravni slušati tajne Božje savjete i upute istinskih učitelja. Uči nas koliko je potrebno i koliko vrijedi spremanje, nauk, razmatranje, osobni i skroviti način života, molitva koju u tajnosti vidi samo Bog.

Osim toga, ovdje upoznajemo domaći način života. Neka nas upravo Nazaret podsjeti što je obitelj, zajedništvo obiteljske ljubavi, ozbiljna i sveta ljepota obitelji, sveto i nepovredivo vlasništvo obitelji; neka nam pokaže kako je sladak odgoj u obitelji, koji ne može ništa drugo zamijeniti; neka nas nauči koja je prirodna uloga obitelji u društvenom poretku.

Ovdje napokon upoznajemo obvezu rada. O Nazaretu, o kućo drvodjelčeva Sina, želimo najradije baš ovdje shvatiti i proslaviti, doduše strogi, ali otkupiteljski zakon ljudskog rada. Ovdje želimo tako obnoviti dostojanstvo rada da to svi doznaju. U ovoj kući želimo podsjetiti i na to da rad ne može biti sam sebi svrhom, nego da svoju slobodu i vrijednost prima ne samo iz gospodarske važnosti, nego i zato što nas upravlja prema divnome cilju.

Prava vrijednost rada

(Bl. Alojzije Stepinac)

Drage učenice domaćinske škole!

Blagdan svete Obitelji, koji nam Crkva svake godine dovodi pred oči, pun je, možda više nego ikoji drugi, mnogih i divnih pouka za ljudski život. Svaki stalež, svako doba, svaki spol naći će u svetoj Obitelji primjera koji mu mogu poslužiti za napredak u ovom životu i za postignuće vječnoga života. Ali na jedan primjer napose, htio bih danas svrnuti vaše oči, a to je primjer rada. Sveta Obitelj nas uči da svaki čovjek mora raditi. Sveta Obitelj uči nas da je rad časna stvar. Sveta Obitelj uči nas da najprije vršimo svoje staleške dužnosti. Sveta Obitelj uči nas da svaki rad mora pratiti molitva. Sveta Obitelj uči nas da rad donosi blagoslov za vremeniti i vječni život. Pogledajmo ove istine, kako bi se naučili pravo cijeniti rad i tako izbijemo koristi za vremeniti i vječni život.

Sveta Obitelj uči nas da čovjek mora raditi! U Sv. Obitelji ponajprije radi Sv. Josip, koji je glava Sv. Obitelji i odgovoran za njezino uzdržavanje. U Sv. Obitelji radi Blažena Djevica Marija, koja vrši ulogu domaćice. Radi Isus Krist, čim mu to sile dopuštaju i dok god ne počne s drugim radom, s javnim propovijedanjem Evanđelja. Mora dakle, raditi i svaki od nas, bez razlike kako se zvao, koji nije spriječen bolešću ili mu je inače onemogućen rad. Zašto? Pred padom prvog čovjeka, rad je bio zabavan. Nakon pada prvog čovjeka, Bog mu za kaznu zabavu mijenja u osjetljivu pokoru, kada izreče sud nad Adamom: "U znoju lica svoga jesti ćeš kruh, dok se ne vratiš u zemlju od koje si uzet!" (Post 3, 19). Ako bi čovjek pokušao prestupiti ovu odredbu, onda može biti siguran, da si sam potpisuje smrtnu osudu. Jer, recite mi, što bi bilo od ljud-

skog društva, kada bi svi ljudi prestali obrađivati zemlju? Neminovna posljedica toga bila bi glad, a onda propast svega čovječanstva. Zato svaki normalan čovjek ćuti u sebi potrebu za radom, kao što kaže lijepo strpljivi Job: "Čovjek je stvoren za rad, a ptica za let!" (Job 5, 7).

Kako bijedno u poredbi s Blaženom Djevicom Marijom izgledaju one žene našega doba, koje sate i sate gube pred ogledalom za mazanje usnica, za razne druge ludorije umjesto da rukama, koje je dao Bog, posluže da u redu drže kuću i obitelj, da umnažaju njezino blagostanje, unose u nju zadovoljstvo, radost i veselje. Takvim ženama, takvim domaćicama, valjalo bi staviti pred zrcalo, pred kojim gube vrijeme, natpis iz Sv. Pisma: "Idi k mravu lijenčino i promatraj putove njegove i uči se mudrosti!" (Izr 6, 6).

Sveta Obitelj nas uči da je rad časna stvar! Jer što može biti časnije od onoga, što je sam Sin Božji svojim primjerom i svojim naukom posvetio. Ništa se ne čudimo starim poganima, koji su tjelesni rad smatrali za sramotu, jer kada nisu poznavali pravoga Boga, nisu poznavali ni onoga, što iz objave Božje izvire. To je neznanje raspršio svojim primjerom Isus Krist. Za hranitelja odabire si drvodjelju, Sv. Josipa. S njime u zajednici radi sve do svoje tridesete godine života. Za svoje apostole nije odabrao ohole filozofe, bilo grčke bilo rimske, nego siromašne ribare galilejske, koji su svojim rukama zarađivali kruh svagdašnji. Nije dakle ništa ponižavajuće za ženu, pa nosila baš i doktorski naslov, zasukati rukave i raditi u kući, ako nije ničim spriječena. Nego je znak plitkoga uma i

ohola srca, kada se netko stidi svakodnevnog posla u kući, zato što je možda iz imućnije obitelji ili "plemenitijeg" roda. Majka Božja je bila kraljevskog roda, pa se nije stidjela niti jednog posla, što ga sobom donosi zvanje žene. A Isus Krist bio je i jest "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara" (1 Tim 6, 15), pa se nije stidio reći: "Nisam došao da drugi meni služe, nego da Ja drugima služim!" . Nije zato ništa čudno, ako danas već i država iz čisto materijalnih interesa uspostavlja "časnu radnu službu".

Sveta Obitelj uči nas, da najprije radimo ono, na što smo obavezni prema svom zvanju. Danas se ljudsko društvo raščlanilo u bezbroj zvanja, jer tako iziskuju potrebe života našega doba. Sva ta bezbrojna zvanja slična su mnogim udovima jednoga tijela. Sva ta zvanja slična su mnogim kotačićima, koji zadiru jedan u drugi, da ura može normalno raditi. I same razumijete, da sat ne bi mogao pravilno funkcionirati, ako svaki kotačić ne bi bio na svome mjestu. I čitavo ljudsko tijelo moralo bi klonuti, ako bi recimo, želudac otkazao svaku funkciju. I u čitavom ljudskom društvu moraju nastati smetnje, ako se počinju zanemarivati staleške dužnosti. Izgleda dakle, ne samo komično, nego postaje i tragično, kada vidimo danas s kakvom lakoumnošću žena odbacuje poziv revne domaćice, majke ili odgojiteljice djece, pa stavlja pušku na rame, bilo pod titulom "drugarice" ili kojom drugom, kako bi vojevala u šumi, za slobodu naroda. Bilo bi svakako zanimljivo znati, koliki je postotak od tih došao onamo zato, što su pazile na svoju žensku čast i poštenje? A jer su tako malo pazile i paze na nju, zato će se na lakoumnima i

neraskajanima sigurno ispuniti ona teška riječ Sv. Pisma: "Svaka žena koja je bludnica, biti će zgažena kao smeće na ulici!" (Sir 9, 10).

Sveta Obitelj uči nas da svaki rad mora pratiti molitva. Koliko god Katolička crkva cijeni rad, toliko je opet daleko od toga da bi slijedila zablude našega vremena, koje su od rada stvorile idole, smatrajući da je on sam izvor svemu blagostanju i dovoljan usrećiti čovjeka sama po sebi. Ne! Naša narodna poslovica lijepo kaže i vrijedno ju je zapamtiti - kako došlo, tako i prošlo! Što se bez Boga stvori i stekne, slično je jabuci u koju se odmah u zametku uvalio crv. Izgleda da miruje, ali ju ipak konačno izgrize, te pada sa stabla bez koristi. Naučite se zato, drage učenice, da vašem radu prethodi molitva, prati ga i završi, kao što ste nekoć učile: **"Djela naša molimo Te, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću prati, da svaka naša molitva i rad s Tobom vazda započinje i po Tebi započet da se dovrši po Kristu Gospodinu našemu".** Da to nije nikakva bajka, nego čista istina, dovoljno je da se sjetite apostola na ribolovu. "Hajde u dubinu i bacite svoje mreže za lov", poziva Krist apostole. A Šimun Petar odgovori: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa nismo uhvatili, ali na tvoju riječ bacit ću mrežu" (Lk 5, 4-7). I učinivši to uhvatiše veliku množinu riba, da im se mreža razdirala. Istina je dakle ona riječ - s molitvom li začneš svoje djelo, pola si ga svršio zacijelo!

Sv. Obitelj uči nas konačno, da takav rad donosi blagoslov za vremenit i vječni život. Rad je težak i nesnosan teret samo za onoga, koji ga gleda ljudskim očima,

a ne očima vjere. Jer kada se rad promatra očima vjere, onda se ispunjava ona riječ Isusa Krista: "Jaram je moj sladak i breme je moje lako!" (Mt 11, 30). Korijen rada je doduše gorak, ali plod mu je sladak. Zato se uvijek više zadovoljnih ljudi nađe među revnim radnicima, nego li među pospanim lijenčinama. A osim toga, kako se može i zamisliti materijalno blagostanje pojedinca, obitelji, naroda, države, ako se ruke budu prekrižile u krilu, umjesto zasukali rukavi za rad? I zar bi mnogi kukao u starosti, da je znao iskoristiti vrijeme u mladosti i pošteno raditi? Kada su jednog siromašnog Rimljanina, koji je svojim marljivim radom stekao imetak, optužili za čarobnjaštvo i doveli pred senat, donese on svoje oruđe i pokaže ga uz riječi: "Evo moje čarobnjaštvo. Nažalost ne mogu vam još pokazati i teški znoj, jer se već posušio".

Ali pošteni rad osigurava nam i vječni život. Jer ako je on od Boga naložen kao pokora nakon pada Adamova, to je onda sigurno, ako je vršen s pravom nakanom, vrijedan toliko koliko i molitva. Vidite li dakle, drage učenice, kakvo se golemo blago krije u poštenom radu! Osigurava nam mir srca, diže u nama ponos, unosi zadovoljstvo u obitelj, podiže obiteljsko i narodno blagostanje, jamči nam vječni život prema riječima Kristovim: "Dostojan je radnik svoje plaće!" (Lk 10, 7).

Katolički list br. 7, (1943) 73-74

2.5. Primjeri i poticaji na pobožnost Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji

1. Pripovijeda se da je neka pobožna žena htjela

neraskajanima sigurno ispuniti ona teška riječ Sv. Pisma: "Svaka žena koja je bludnica, biti će zgažena kao smeće na ulici!" (Sir 9, 10).

Sveta Obitelj uči nas da svaki rad mora pratiti molitva. Koliko god Katolička crkva cijeni rad, toliko je opet daleko od toga da bi slijedila zablude našega vremena, koje su od rada stvorile idole, smatrajući da je on sam izvor svemu blagostanju i dovoljan usrećiti čovjeka sama po sebi. Ne! Naša narodna poslovica lijepo kaže i vrijedno ju je zapamtiti - kako došlo, tako i prošlo! Što se bez Boga stvori i stekne, slično je jabuci u koju se odmah u zametku uvalio crv. Izgleda da miruje, ali ju ipak konačno izgrize, te pada sa stabla bez koristi. Naučite se zato, drage učenice, da vašem radu prethodi molitva, prati ga i završi, kao što ste nekoć učile: **"Djela naša molimo Te, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću prati, da svaka naša molitva i rad s Tobom vazda započinje i po Tebi započet da se dovrši po Kristu Gospodinu našemu"**. Da to nije nikakva bajka, nego čista istina, dovoljno je da se sjetite apostola na ribolovu. "Hajde u dubinu i bacite svoje mreže za lov", poziva Krist apostole. A Šimun Petar odgovori: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa nismo uhvatili, ali na tvoju riječ bacit ću mrežu" (Lk 5, 4-7). I učinivši to uhvatiše veliku množinu riba, da im se mreža razdirala. Istina je dakle ona riječ - s molitvom li začneš svoje djelo, pola si ga svršio zacijelo!

Sv. Obitelj uči nas konačno, da takav rad donosi blagoslov za vremenit i vječni život. Rad je težak i nesnosan teret samo za onoga, koji ga gleda ljudskim očima,

tako postupao prema Djetetu ?!" Marija mu odgovori: "Vi grešnici tako postupate s mojim Sinom". Njega to duboko potrese i sa suzama u očima zamoli Mariju nazivajući je Majkom milosrđa da mu isprosi oproštenje.

Ona mu odgovori: "Vi grešnici me nazivate Majkom milosrđa, ali ne propuštate da me činite i majkom žalosti i bijede". Grešnik je nastavio svoju prošnju a Marija se okrenula k svome Sinu i zamolila oproštenje za njega. Izgledalo je kao da će je Isus odbiti, ali mu Marija reče: "Sine, neću se dići ispred tvojih nogu dok ne oprostiš ovom ožalošćenom koji se meni utječe". Isus joj tada reče: " Majko moja, nikad ti ništa nisam odbio. Ti želiš da mu bude oprošteno, neka ti bude. Kao znak praštanja želim da mi dođe poljubiti ove rane". Vojnik se približio i dok je ljubio rane Djeteta Isusa one su se zatvarale i nestajale. Vratio se kući, zamolio i ženu da mu oprosti i do smrti proveo uzoran kršćanski život u pokori.

3. Pripovijeda se da je pobožni engleski dječak Edmund u društvu druge djece prolazio pašnjakom s pobožnošću i ljubavlju u srcu prema Isusu Kristu. Tada mu se približilo neko dijete i pozdravilo ga: "Edmunde neka te Bog spasi". Upitalo ga je da li ga poznaje. Dječak je odgovori da ne. Dijete je nastavilo: kako ne kad sam uvijek uza te. Ako me želiš upoznati pogledaj mi čelo. Edmund pogleda bolje i vidje da na čelu piše: Isus Krist, Kralj. Dijete Isus je tada nadodalo: "To je moje ime. Želim da na spomen ljubavi koju imam prema tebi svaku večer na svom čelu napraviš znak križa prizivajući moje ime. Ono će te osloboditi od iznenadne smrti, kao i svakoga tko to

bude činio". Otada se Edmund uvijek tako ponašao. Jedanput mu je sam đavao uhvatio ruku da ne čini znak križa i ne zaziva ime Isusovo, ali ga je on pobijedio molitvom. Đavao je dodao da je to ime najjače oružje protiv njega.

4. Časna sestra Ivana od Isusa i Marije, franjevka, jednog je dana meditirala o Djetetu Isusu koje je progonio Herod. Začula je veliku buku u kući kao da netko nekoga goni. Zatim je ugledala prelijepo Dijete pred sobom koje joj reče: "Moja Ivana, pomozi mi i spasi me, ja sam Isus Nazarećanin, bježim od grešnika koji me progone gore od Heroda. Žele me ubiti, spasi me ti svojom ljubavlju".

5. Pripovijeda se u životu p. Zucchia, isusovca, koji je bio vrlo pobožan Djetetu Isusu i služio se sličicama da zadobije duše za Boga. Jednog dana je dao sliku Djeteta Isusa nekoj djevojci koja je čuvala nevinost duše. Nije bila osobito pobožna i nije ni pomišljala na redovnički poziv. Ona je prihvatila dar i upitala što da radi s tim Djetetom. Pobožni isusovac joj reče da ga stavi na stalak klavira koji je voljela svirati. Tako je djevojka često promatrala tu sliku. Malo po malo u njenom se srcu počela buditi pobožnost i želja za savršenstvom. Nakon nekog vremena otišla je p. Zucchiju i rekla mu da ju je Dijete privuklo svojom ljubavlju. Pomalo se oslobađajući je od svih zemaljskih ljubavi ona odluči postati redovnica.

6. Službenica Božja, časna sestra Margareta od Presvetog Sakramenta dobila je od Boga posebno poslanje da širi pobožnost prema Djetetu Isusu. Jednoga dana poslije svete Pričesti Dijete Isus joj se ukaza i reče: "Po Pričesti

ću te učiniti dionicom moje nevinosti i jednostavnosti, koje sam imao u djetinjstvu. Odvojio sam tvoje srce od ljubavi i sklonosti prema grijehu, a ubuduće ću te sve više oslobađati od nesavršenosti. Nećeš više slušati zemaljski govor i ja ću iz dana u dan u tebi proizvoditi nove učinke milosti. Sudjeluj u stanju i otajstvu moga djetinjstva. Izabrao sam te da častiš moje Djetinjstvo i nevinost. Želim te počastiti posebnim zavjetima i želim da se otajstvo moga Djetinjstva časti na zemlji." Jednom drugom prilikom Isus je od sestre Margarete tražio da čini pokoru i zadovoljštinu za grijehe naroda. Da je utješio kazao joj je: "Moja zaručnice, ne boj se, ja ću s tobom raditi, crpi snagu iz blaga moga Djetinjstva, po zaslugama tog otajstva nadvladat ćeš sve poteškoće".

(Primjeri su preuzeti iz Opere ascetiche sv. Alfonsa Marije Liguorija, Torino 1845, st. 390-392)

DOĐI MALI ISUSE

Ovaj se događaj zbio u jednoj maloj mađarskoj župi u vrijeme komunizma i progona Crkve. Djeca, poučena u vjeri u svojim obiteljima, rado su dolazila na župski vjeronauk i redovito pristupala Svetim Sakramentima.

Među njima se osobito isticala desetogodišnja djevojčica Anđelina. Primjer svima u svemu, a osobito u hrabrom svjedočenju vjere. Zbog toga je u školi često imala velikih problema od strane svoje učiteljice Gertrude, uvjerene ateistice, čiji je i bio zadatak uništiti vjeru u narodu, osobito u srcima djece. Da bi imala snage izdržati sve to Anđelina zamoli župnika da joj dozvoli svaki dan primati

Isusa u Sv. Pričesti. To je još više ražestilo njenu "drugaricu", koja je uvijek pronalazila nove načine da je ponizi. Nekoliko dana prije Božića smatrala je da je napokon pronašla način kako će u Anđelini, a time i u ostaloj djeci uništiti vjeru.

Dijete, rekla je - ako te roditelji zovu, što činiš? Dolazim. Zamisli ..... Oni zovu umrlu baku? Ona ne dolazi. Kada bi zvali Crvenkapicu i njenu bakicu i one ne bi došle? Ne, jer su iz bajke. Naravno, a sada ćemo nešto isprobati. Anđelina, izađi iz razreda. Dijete je izašlo. A sada djeco, rekla je učenicima, zovite je svi. Svi zajedno! Anđelina, Anđelina! - svih trideset grla zvalo je prijateljicu. Anđelina je došla, sami vidite draga djeco. Ako netko postoji, na zov dolazi. Ali ako ne postoji - neće doći! Ima li nekoga među vama tko još vjeruje da postoji Dijete Isus? Da - odazvali su se neki hrabri. A ti Anđelina, vjeruješ li da će Dijete Isus čuti i doći? Da, vjerujem! Onda sada vičite svi zajedno: Dođi Mali Isuse! Šutnja. Odjednom mala Anđelina stane na sredinu razreda. Onda dobro, mi ćemo Ga dozvati. Vičimo zajedno: Dođi Mali Isuse! Sva djeca podigla su ruke. Plamtećim očima, sa srcima punim vjere i pouzdanja počela su vikati ... Dođi Mali Isuse! Učiteljica im naređuje da prestanu. Sve su oči usmjerene prema Anđelini. Tišina .... Odjednom je glas Anđelinin prekinuo šutnju. Još zovimo! Tada je nastao gromoglasni usklik koji bi srušio zidove: ***Dođi Mali Isuse!*** I najednom vrata se sama otvoriše i u razred uđe blještavo svjetlo. Svjetlost je rasla i oblikovala se u kuglu, razilazeći se na sve strane, iz koje je izašlo Maleno Djetešce, tako lijepo kakvo djeca nikada

nisu vidjela. Djetešce im se par minuta smiješkalo ništa ne govoreći, a zatim je polako nestajalo. Odjednom je šutnju prekinuo vrisak učiteljice. ***On je došao!*** Istrčala je vičući iz razreda i tresnula vratima. Anđelina je mirno rekla prijateljicama: Vidite, On postoji, zato se sada zahvalimo. Svi su kleknuli i izmolili Oče naš, Zdravomariju, Slava Ocu .... zvono je zazvonilo. Napustili su razred .... Događaj se brzo proširio. Saznao je župnik i saslušavši ih rekao - sve mora da je istina. Evo dokaza što znači moć molitve koja proizlazi iz vjere. Vjera prenosi brda. Svi koji vjeruju i štuju Dijete Isusa dobivaju posebne milosti u svim potrebama. Učiteljica je poludjela, završila u umobolnici i stalno ponavljala: ***On je došao!*** - i tako nesvjesno svjedočila ono protiv čega se borila.

(s poljskog preveo p. Andrzej Wosco)

Božja providnost u našem životu

Ne tako davno, djeca su se radovala darovima koje će im Mali Isus u Božićnoj noći donijeti pod bor. Da bi to izmijenio, svijet je nametnuo neke svoje likove i sadržaje.

Osnovna poruka Božića jest; radost darivanja. Sam Bog u liku djeteta daruje se čovječanstvu za spas palog čovjeka. Stoga bi se u kršćanskim obiteljima, osobito u Božićnom vremenu, što više trebalo djeci govoriti o tome da nam svako dobro, zaista dolazi samo od Isusa. Ako dijete od malih nogu ne nauči u svome životu prepoznavati darove Božje providnosti, teško će naučiti Bogu hvalu davati. Umjesto Božjoj dobroti svako će dobro pripisati: slučaju, sreći, sudbini ili svojoj pameti i sposobnosti. Isto

tako, dobro je da dijete nauči da se Božja providnost u našem životu očituje na dva načina.

U prvom, kada Bog neposredno utječe na tijek stvari ili događaja, na onaj način koji je za nas najbolji, pa i kada nas potiče kroz savjest na neku, za nas dobru odluku, ostavljajući uvijek našoj slobodnoj volji konačni odabir.

I na drugi, kada se služi sa svim onim dobrim ljudima, koje je ugradio u mozaik našega života, da nam čine dobro ili nas potiču na dobro, kao što ćemo vidjeti iz slijedećih primjera.

Na ulici vidjeh golišavo, gladno dijete kako dršće od hladnoće. Razljutih se i rekoh Bogu: "Zašto to dopuštaš? Zašto ništa ne poduzimaš?" Bog ne odgovori odmah. Te noći mi reče posve nenadano: "Dakako da sam nešto poduzeo. Stvorio sam tebe".

Anthony de Mello

"Svaki mi je čovjek u životu važan, od babice koja mi je pupak zavezala, do slučajnog prolaznika, koji će kada me budu nosili na groblje stati kraj puta, skinuti šešir i reći: Pokoj vječni daruj mu Gospodine".

Anthony de Mello

Pismo Malom Isusu

Samo sam dva puta u životu prekršio službenu tajnu i otvorio tuđe pismo, pričao je umirovljeni poštanski službenik M. M. Bilo je to prije Prvog svjetskog rata, kada sam vodio poštu u jednom malom slavonskom selu.

Bližio se Božić i posla je bilo na pretek. Razvrstavajući pisma iz poštanskih sandučića, došlo mi je pod ruku jedno pismo bez marke sa naslovom: "Dragom Malom Isusu u Nebo!" Pošiljatelj nije bio naznačen. Dugo sam gledao pismo, očito pisano dječjom rukom. Po pravilu službe trebao sam ga spaliti. No, to nisam učinio. Otvorio sam ga, sluteći mu sadržaj.

Na običnom listu školske teke, uz dosta grešaka, pisalo je:

"Dragi Mali Isuse!

Ti ćeš ovoga Božića slati darove dobroj djeci. Za mene sigurno nisi znao, jer nisam nikada ništa dobio. Mama je bolesna. Ja moram čuvati maloga brata i seku, pa ti nisam mogao prije pisati. Tata jako pije i tuče me. Molim te, dragi Isuse, nemoj me zaboraviti."

Tunjica Koporčić, učenik II razreda, Ciglana

Toga Božića Mali je Isus uslišao zaboravljenog Tunjicu. Dobio je veliki paket sa darovima u odjeći, igračkama i slatkišima. Što sam mogao drugo nego darovati dječaka, da mu taj Božić načinim sretnim i radosnim. Mali je Isus očito mene odabrao da učinim djelo kršćanskog milosrđa.

Nakon toga stiglo je drugo pismo sa istom adresom. Ovaj puta sam ga otvorio bez razmišljanja. U njemu je pisalo:

Dragi Mali Isuse!

Dobio sam veliki paket. Hvala ti! Kako sam se

obradovao svemu, a posebno cipelama i slikovnici. Mama je plakala. Ti si mi sigurno slao i prije, samo je to naš poštar pokrao. Još jednom hvala.

Tunjica

(Glasnik Srca Isusova i Marijina br. 12/1951.)

U planu Božje Providnosti Gospodin računa na svakog od nas i često nas upućuje na ljubav prema bližnjemu: ***"Zaista, kažem vam, što učiniste jednom od ovih najmanjih, meni učiniste!"***

Bilo na koji način da se Božja Providnost brine o nama, izvor je uvijek isti: Neizmjerno dobri Bog, koji me daruje jer me ljubi. A svaki dar iz ljubavi zahtjeva i uzdarje:

SVE ŠTO IMAMO BOŽJI JE DAR NAMA, A SVE ŠTO ČINIMO S ONIM ŠTO IMAMO NAŠ JE DAR BOGU!

LITANIJE BOŽJOJ PROVIDNOSTI

Uvodna napomena: Cijeli Isusov i Marijin život pod znakom je Božje Providnosti, ali na poseban način se *to očituje u Evanđeljima djetinjstva Isusova i događajima vezanim uz Svetu Obitelj. Zbog toga u sklopu ovih pobožnosti po prvi put objavljenih na hrvatskom donosimo i litanije Božje Providnosti koje možemo moliti u svim našim potrebama s velikim pouzdanjem u Boga koji proviđa i u našem životu.*

LITANIJE BOŽJOJ PROVIDNOSTI

(za privatnu upotrebu- Imprimatur. Torino. 13. 07. 1960. Generalni vikar V.Rossi))

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo jedan, Bože,smiluj nam se!

Providnosti Božja,
dostojna ljubavi anđela i ljudi
Providnosti Božja,
koja iz Srca Isusa Krista proizlaziš
Providnosti Božja,
koja upravljaš svakom stvari
po mjeri
Providnosti Božja,
nado za naše spasenje
Providnosti Božja utjeho
dušama za vrijeme njihova
životnog hodočašća
Providnosti Božja, pute neba
Providnosti Božja,

Pomozi nam!

vjerni vodiču u svim opasnostima
Providnosti Božja,
dostojna djeliteljice milosti
Providnosti Božja, blago skriveno
koje svaki vjernik može otkriti
Providnosti Božja,
potporo pravednika
Providnosti Božja,
nado napuštenih grešnika
Providnosti Božja,
pomoći u svim našim potrebama
Providnosti Božja,
mire u svim olujama
Providnosti Božja,
mire ljudskoga srca
Providnosti Božja, utočište žalosnih
Providnosti Božja, hrano izgladnjelih
Providnosti Božja, izvore utjehe
Providnosti Božja, pomoći siromaha
Providnosti Božja,
pomoći udovica i siročadi
Providnosti Božja, dobroto Božja
koja ne ostavlja nijednoga stvora
Providnosti Božja, oznako kojoj
trebamo dati svaku čast i poklon
Providnosti Božja, blagosti Božja
koja nikog ne prisiljava te sve
s ljubavlju raspoređuje
Providnosti Božja,

Pomozi nam!

jakosti Božja kojoj nitko ne može
promijeniti ni poništiti odluka
Providnosti Božja,
koja nadilaziš svaki razum
i kojoj ne možemo istražiti putove
Providnosti Božja,
savršeno pravedna
u kojoj nema nikakve nepravde
Providnosti Božja,
koja tješiš umorne i opterećene
Providnosti Božja,
koja iz zla izvodi na dobro
Providnosti Božja,
koja ponizuješ ohole,
a uzvisuješ ponizne
Providnosti Božja,
koja otvaraš tamnice pravednicima
i kidaš njihove okove
Providnosti Božja,
koja gladne sitiš dobrima,
a bogate otpuštaš prazne
Providnosti Božja, žitnico neiscrpna
Providnosti Božja,
blago otvoreno za siromahe
Providnosti Božja,
koja sprečavaš očajavanje
u protivštinama
Providnosti Božja,
koja daješ umjerenost

Pomozi nam!

radosti u blagostanju
Providnosti Božja, koja si
pripremila krilo Djevice
da postane prebivalište Sina Božjega
Providnosti Božja,
koja si upravljala životom i smrću
Isusa Krista za naše spasenje
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
Pomolimo se: Vječni Bože, koji si se udostojao svrnuti na nas svoj pogled, daruj nam milost da se potpuno predamo Tvojoj Providnosti u ovom prolaznom svijetu te da tako jednoga dana dospijemo u vječni život. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

DODATAK

Glas uredništva

Da milosti uslišanja mnogih prošnji svih onih koji se utječu Malom Isusu nisu samo stvar nekih prošlih vremena uvjerili smo se kada smo posjetili Družbu sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu.

Već iz kratkoga razgovora sa s. Mirjam, iz kojeg se i rodila ideja o nastajanju ove knjižice, saznali smo za

mnoga čudesna uslišanja u ovome vremenu. Sve su to ljudi iz naše svakodnevice, koji su se sa vjerom i pouzdanjem utjecali Malom Isusu za pomoć. Stekao sam dojam da ih gotovo sve vrlo brzo uslišava. Da opišemo sve primjere milosti ova nam knjižica ne bi bila dovoljna. Ipak, navest ću samo jedan, u čiju sam se vjerodostojnost osobno uvjerio.

Prije nešto više od godinu dana moja supruga osjetila je čudnu nemoć u nogama, idućega dana u rukama, zatim oduzetost cijeloga tijela, djelomično govora i shvaćanja. Sva neurološka ispitivanja, uključivši i CT mozga otklonili su svaku sumnju na moždani udar, ali nisu ukazala ni na bilo kakvu drugu smetnju, koja je mogla prouzročiti takvo stanje. Kako nisu našli uzročnika, liječnici nisu pristupili nikakvom terapijskom liječenju. Stanje se svakim danom sve više pogoršavalo. Vozeći onemoćalu suprugu u invalidskim kolicima sa jedne pretrage, susreli smo već gore spomenutu s. Mirjam. Odmah nas je prepoznala i saslušavši nas rekla: ***"Samo se preporučite Malome Isusu i ništa se ne bojte!"*** Moja Supruga se uspjela nasmiješiti i malo kimnuti glavom u znak da je razumjela. Ona je, ali ja nisam. Učinio mi se taj savjet suviše profesionalnim. Pomislio sam, da smo susreli sestru iz neke druge Družbe, zasigurno bi nam savjetovala nešto drugo.

No, bilo kako bilo, već idućeg dana stanje se mojoj ženi nije pogoršavalo! Zatim joj se malo po malo počela vraćati snaga u pojedine dijelove tijela. Nakon dva mjeseca, uglavnom samo fizikalno terapijskog liječenja, otpuštena je iz bolnice na vlastitim nogama.

Jednom prilikom me je upitala: "Sjećaš li se kada smo susreli s. Mirjam i kada mi je rekla da se molim Malome Isusu?"

"Da!" - odgovorih.

"Kada mi je bilo najteže i kada više nisam ništa mogla ni moliti ni govoriti, samo sam u sebi stalno ponavljala: ***Mali Isuse, pomozi mi! Mali Isuse, pomozi mi!***... I eto vidiš, pomogao mi je. Kada ćete raditi knjižicu o Malome Isusu to napiši."

"Hoću!" - obećao sam. I održao obećanje.

Josip M.

PRIJATELJI MALOG ISUSA

Osim osobnog i obiteljskog čašćenja Djetešca Isusa, ova pobožnost ima i svoj laički institucionalni oblik u društvu: PRIJATELJI MALOGA ISUSA.

Snaga zajedničke molitve je jača od osobne, jer svi mole za sve. Osim što mole jedni za druge, članovi društva Prijatelja Maloga Isusa će:

- njegovati i širiti pobožnost prema Malom Isusu;
- svake nedjelje i blagdana, po mogućnosti i svakog 25-og u mjesecu ići na Sv. Misu i Sv. Pričest;
- dnevno moliti molitvu: Prijatelja Maloga Isusa. a ostale prema mogućnostima;
- u svakom čovjeku, osobito napuštenom djetetu i starcu, gledati i ljubiti Dijete Isusa;
- u svakodnevnom životu savjesno vršiti svoje svagdanje dužnosti;

- iz Euharistije crpsti snagu za plodan rad;
- moliti za duhovna zvanja.

Molitva Prijatelja Maloga Isusa

Isuse
Maleni
Prijatelju moj
Prati me, vodi i uz
Mene stoj,
Kao Božje dijete
Da ti slavu dam i da trajno
Ostanem
Tvoj Božanski hram.
A nebeska Majka nek me
Trajno prati
Dobra tvoja Isuse, a i moja
Mati.

Osim molitvom Prijatelji Malog Isusa povezani su biltenom: Prijatelj malenih, koji povremeno izlazi i povremenim duhovnim susretima.

PO MARIJI K ISUSU

Kao što je Isus došao k nama po Mariji, tako i mi trebamo sebe predati Isusu jedino po Mariji. Marija ništa ne pridržava za sebe, nego sve daje Isusu, a On najradije prima ono što Mu dolazi po Njoj.

Po Mariji k Isusu. Taj je put započet kod

otkriven kod Rođenja, a utvrđen Velikom oporukom s Križa. ***Po Mariji k Isusu;*** zlatno je pravilo svake pobožnosti, osobito ove. To je zlatni ključ koji otvara vrata oba Srca. I neka nitko ne kaže da je Prijatelj Maloga Isusa, a da nije duboko ukorijenjen u nježnu ljubav i iskreno prijateljstvo sa njegovom i našom Svetom Majkom Marijom.

Prvo izdanje ove knjižice, Bogu na slavu, a ljudima na korist, trebalo bi izaći, uz Božju pomoć, u Marijin dan na Prvu subotua u mjesecu Isusovog rođenja 2002. godine: Stoga svim čitateljima želimo

Sretan i blagoslovljen Božić!

riječima, koje nam je sama naša Nebeska Majka poručila kroz Svećenički Marijanski pokret, po svome odabranom sinu don Stefanu Gobbiju u Svetoj noći 1989. godine:

Živite s ljubavlju, vjerom i velikom nadom ovaj Božić. Živite ga sa mnom, Majkom koja vas svaki dan rađa onome životu što vam ga moje Dijete darovalo svojim dolaskom k vama.

Sve obavijesti o učlanjenju u društvo: **Prijatelji Malog Isusa** možete dobiti na adresi:

Vrhovna uprava sestara
SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Naumovac 12, 10 000 Zagreb
Tel: 01/ 46 73 411
Fax: 01/ 46 73 412

ili

Samostan Betlehem
Kraljevec 89, 10 000 Zagreb
tel: 45 78 325
fax: 45 54 686

Kontakt osoba: s. Mirjam Dedić

Na istoj adresi možete nabaviti i sve što vam je potrebno za Apostolat ove pobožnosti: slike i sličice, i Malu Krunicu Djeteta Isusa.

Ovu knjižicu, Malu Krunicu Djeteta Isusa i sliku Praškog Malog Isusa (35x25 cm) možete naručiti na našoj adresi:

Apostolatski centar SAV TVOJ
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
01/ 23 71 822

SADRŽAJ

Predgovor

1. POBOŽNOST BOŽIĆNOM OTAJSTVU I DJETETU ISUSU

Božićna devetnica s razmatranjima sv. Alfonsa Marija Liguoria *6*
Litanije u čast Božanskog Djeteta Isusa *20*
Molitve svetaca na čast Božićnog otajstva i Djeteta Isusa *22*
Božićni himan Djetetu Isusu *40*
Milosrdni Praški Mali Isus *42*
Devetnica Djetetu Isusu *40*
Krunica Djeteta Isusa *49*
Razmatranja o Božiću i pobožnosti Djetetu Isusu *53*
Božić i Presveta Euharistija *55*

2. POBOŽNOST SVETOJ OBITELJI

Molitve Svetoj Obitelji *68*
Litanije Svetoj Obitelji *72*
Krunica Svetoj Obitelji *75*
Razmatranja o Svetoj Obitelji *77*
Primjeri i poticaji na pobožnost Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji *84*
Dođi Mali Isuse *88*
Primjer Božje providnosti u našem životu *91*
Litanije Božjoj Providnosti *93*

DODATAK:

Glas uredništva *97*
Prijatelji Malog Isusa *99*
Sadržaj *103*